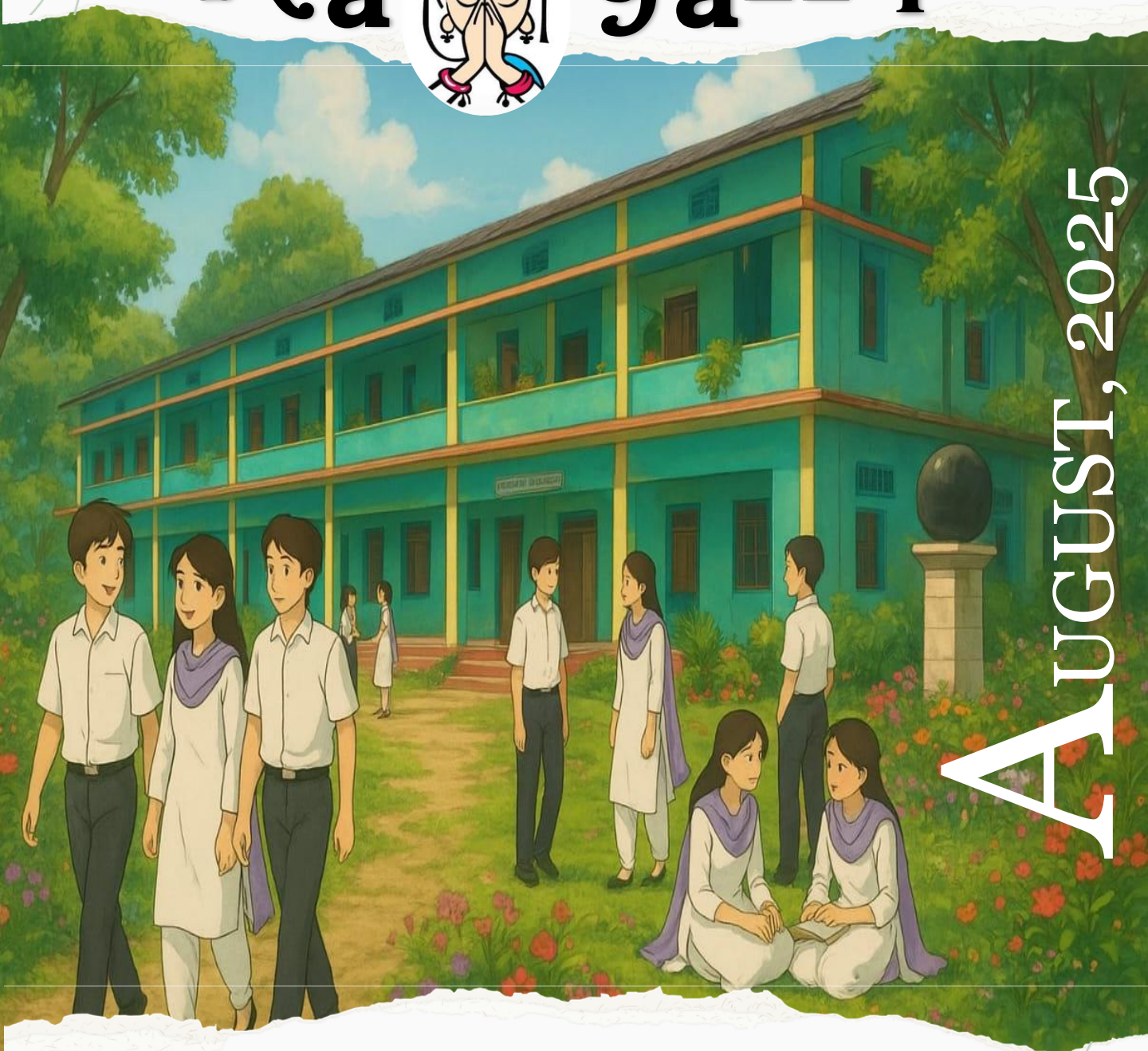

কল্যাণী Kalyani

AUGUST, 2025

The Annual E-Magazine of Khowang College

Issue-I

EDITOR:
BINITA BANERJEE

1939 -

- 2025

In Loving Memory of

Late Kalyani Devi

our sincere and profound tribute
to the founder Secretary of
Khowang College

Khowang College Anthem

দিহিঙৰ চাপৰিত
কঁহুৰাবননিত
জ্ঞানৰ প্ৰদীপ জ্বলানোঁ আমি
জ্বলানোঁ আমি।
ত্যাগৰ তেলেৰে জ্বলানোঁ চাকি
শুভাশিষ শলিতা সাজি সাজি
শুভাশিষ শলিতা সাজি সাজি।
শতেক বিধিনি সাদৰে নেওচি
আমি আগবাঢ়ি যাম
আমি আগবাঢ়ি যাম।
লক্ষ্য আমাৰ 'জ্যোতিগময়'
অমৃত সন্তান আমি
অমৃত সন্তান আমি
দৃষ্টিত আমাৰ নৱ সৃষ্টি
সৃষ্টি আমাৰ প্ৰগতি
আমি- দৃঢ়তাতে হাত থৈ
কৰোঁ অঙ্গীকাৰ
ঐক্য, শান্তি আৰু প্ৰগতি
আমিয়ে গঢ়িম
আমিয়ে গঢ়িম।
জ্ঞানৰ প্ৰদীপ জ্বলানোঁ আমি
জ্বলানোঁ আমি।
ত্যাগৰ তেলেৰে জ্বলানোঁ চাকি
শুভাশিষ শলিতা সাজি
শলিতা সাজি।
জ্ঞানৰ প্ৰদীপ জ্বলানোঁ আমি।

গীতিকাৰ: বীণা বুঢ়াগোহাঁই চেতিয়া

সুৰকাৰ: মৃণাল কুমাৰ বৰুৱা, পংকজ শইকীয়া, ঋষেশ্বৰ সোনোৱাল

Editorial Board

Advisors

Dr. Trailokya Dehingia, Principal

Mrs. Dipali Saikia, Vice- Principal

Mr. Biju Chetia, IQAC Co-ordinator

Pradip Chutia, Associate Professor, Department of History

Dr. Sachidananda Saikia, Head, Department of Assamese

Kakoli Bonya Gogoi, Assistant Professor, Department of English

Teachers In-charge

Daisy Priya Gogoi, Assistant Professor, Department of English

Sunayana Baruah, Assistant Professor, Department of Assamese

Editor-in-Chief

Binita Banerjee, Magazine Secretary, Students' Union 2024-25

Section-editors

(Assamese)

Shelly Bedia,

5th Semester,

Department of English

Section-editors

(English)

Lucky Borah,

5th Semester,

Department of English

Cover Design

Binita Banerjee, Magazine Secretary, Students' Union 2024-25

Message from the PRINCIPAL

It gives me immense pleasure to know that the Students' Union, 2024-25 of Khowang College wishes to publish the First Issue of the Annual E-Magazine of Khowang College, "KALYANI". It is a tribute to Late Kalyani Devi, Founder Secretary of Khowang College, who expired this year. The College will be forever indebted for her devotion to the College and she shall be continually remembered through the continued publication of this E-Magazine. I extend my warm wishes to the entire Editorial team behind "Kalyani". This platform is a testament to the creativity, talent, and dedication of our students, and I am confident that it will continue to inspire and engage our community. May this E-magazine be a source of pride for our institution, showcasing the best of our academic and extracurricular pursuits.

*With regards,
Dr. Trailokya Dehingia
PRINCIPAL
Khowang College*

Message from the VICE-PRINCIPAL

খোৱাং মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা ২০২৪-২৫ বৰ্ষই
প্ৰথমবাৰৰ বাবে মহাবিদ্যালয়খনৰ পৰা ই-আলোচনী,
'কল্যাণী', প্ৰকাশ কৰিবলৈ লোৱা পদক্ষেপটো
শলাগিবলগীয়া। মহাবিদ্যালয়ৰ ছপা আলোচনীখনৰ
সমান্তৰালভাৱে প্ৰযুক্তিৰ লগত সমানে খোজ মিলাই প্ৰকাশ
কৰা ই-আলোচনীখন সযময়োপযোগী চিন্তাৰ ফচল।
আলোচনীখন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ বৌদ্ধিক উৎকৰ্ষণৰ সহায়ক
হ'ব। আলোচনীখনৰ সম্পাদিকাৰ লগতে ইয়াৰ লগত জড়িত
সকলোকে শুভকামনা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

দীপালি শইকীয়া

উপাধ্যক্ষা

খোৱাং মহাবিদ্যালয়

Message from the Teacher In-Charge, Students' Union, 2024-25

I am delighted to announce the publication of the first edition of the Annual E-Magazine of Khowang College, titled KALYANI. I deeply appreciate the thoughtful decision to name this magazine after the Founder Secretary of Khowang College, Late Kalyani Devi, who has always been regarded by the Khowang College fraternity as a motherly figure. Kalyani Baideu was a source of inspiration for innovative ideas, and dedicating this magazine to her is a befitting tribute to her selfless devotion and tireless efforts in establishing the college. I extend my heartfelt thanks to the Magazine Secretary and the Teacher In-charges for their innovative initiative and dedicated hard work, which, I am confident, will result in a beautiful and resourceful E-magazine.

With regards,
PRADIP CHUTIA,
Teacher In-charge
Students' Union, 2024-25

Message from Teacher in-charge

I am delighted to invite you to this inaugural edition of “KALYANI”, the Annual E-magazine of Khowang College, an innovative and appealing initiative of the Khowang College Students’ Union, 2024-25. As a Teacher In-charge, I feel proud to have such students who are so dedicated and hardworking and have taken the initiative to make the Founder Secretary, Late Kalyani Devi’s name forever immortal by naming this E-magazine after her.

I thank our Principal, Dr. Trailokya Dehingia, for his unwavering support and valuable guidance. I thank my colleague Sunayana Baruah and Magazine Secretary, Binita Banerjee for working laboriously, but with full dedication and enthusiasm on this E-magazine. I also wish to express my gratitude to the entire Editorial team and all those who have contributed their articles, poems and other creative works for the E-magazine, without which its publication would not have been possible.

“KALYANI” translates to mean ‘auspicious’ or ‘fortunate’ and I hope that this E-magazine would mark the start of the expression of the brilliant talents, creativity and literary skills of the students of Khowang College. Thank you for being a part of “KALYANI”.

HAPPY READING!

-Daisy Priya Gogoi
Teacher In-charge (Magazine)

Message from Teacher in-charge

ই-আলোচনী 'কল্যাণী'য়ে প্ৰযুক্তিৰ লগত খাপ খোৱাই আগবাঢ়ি যোৱাৰ ক্ষেত্ৰত খোৱাং মহাবিদ্যালয়খনক আৰু দিলে। আলোচনীখন মহাবিদ্যালয়ৰ ৱেবচাইটতে যিহেতু উপলব্ধ হ'ব, সেয়েহে মহাবিদ্যালয়ৰ বাহিৰতো পঢ়ুৱৈৰ সংখ্যা বৃদ্ধি পাব, যাৰ ফলত মহাবিদ্যালয়ৰ বাহিৰতো ৰুচিবোধ আৰু বৌদ্ধিক উত্তৰণৰ ক্ষেত্ৰত যে মহাবিদ্যালয়খন চহকী, সেই কথা উপস্থাপন কৰিবলৈ সহায়ক হ'ব। মুঠতে ক'ব গ'লে, ই-আলোচনী প্ৰকাশ কৰাটো এটা অতি যুগোপযোগী পদক্ষেপ।

মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ ফালৰ পৰা ইতিমধ্যে এখন ই-আলোচনী প্ৰকাশ হোৱাৰ সমান্তৰালভাৱে এইবাৰ মহাবিদ্যালয়খনৰ পৰাও প্ৰথমবাৰৰ বাবে ই-আলোচনী প্ৰকাশ হৈছে। এই সময়ৰ সৈতে খাপ খোৱা ন ন পদক্ষেপবোৰে মহাবিদ্যালয়খনৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীবোৰৰ বৌদ্ধিক আৰু মানসিক উৎকৰ্ষ সাধন কৰিবলৈ সহায়ক হ'ব। এই নতুন যাত্ৰাত অংশগ্ৰহণ কৰাৰ সুবিধা পোৱাৰ বাবে নিজকে অশেষ ধন্য মানিছোঁ।

আলোচনী সম্পাদিকা বিনীতা আৰু সহকৰ্মী ডেইজী প্ৰিয়া বাৰ কষ্ট আৰু উদ্যমক এই চেগতে শলাগিছো, তেওঁলোকৰ অশেষ কষ্টৰ পৰিশেষত এই আলোচনীখনে প্ৰকাশৰ মুখ দেখা পালে।

সদৌশেষত, মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় আৰু উপাধ্যক্ষা মহোদয়াৰ লগতে সম্পাদনা সমিতিৰ প্ৰত্যেকজন সদস্য আৰু লেখা দিয়া আগ্ৰহী ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলোকে ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

সুনয়না বৰুৱা

আলোচনী বিভাগৰ তত্ত্বাবধায়ক

EDITORIAL

It gives me immense joy and pride to present before you the very first edition of the Annual E-magazine of Khowang College: **KALYANI**. This moment is not just about launching a magazine, but about fulfilling a promise made to our college community even before the elections — a promise to create a platform that would bring out the best in our students and remain accessible to all with just a single click.

The journey, from idea to action and inauguration has been one of the most inspiring experiences of my life. Taking the initiative to transform this vision into reality was not always easy, but the constant encouragement I received from my peers and teachers kept me moving forward. What kept me going throughout was my endless love for this College, which continues to be the fuel behind all my efforts. This magazine is a humble contribution to the institution that has given me so much and continues to shape me everyday. I wish to extend my heartfelt gratitude to our respected Magazine Teacher In-charge, Daisy Priya Gogoi ma'am and Sunayana Baruah ma'am, whose guidance and support made this dream a reality. Without their encouragement, this endeavour would not have been possible. **KALYANI** is not just a magazine, but a celebration of creativity, expression, and talent. It will provide every student a platform to showcase their potential and inspire others, ensuring that our college spirit shines brighter with each edition. May this initiative continue to grow and flourish!

-Binita Banerjee
Magazine Secretary,
Students' Union, 2024-25

Message from the Section Editors

It was a great experience working on the first issue of "Kalyani", the E-magazine of Khowang College. The name is chosen in memory of Late Founder Secretary of Khowang College, Kalyani Devi ma'am. This magazine is a way to honour her and at the same time, to inspire students with positive thoughts and creativity. Every article, limerick or poem I edited carries ideas and feelings of the students. I got the chance to read and learn many new things and I feel grateful to contribute in my own way. It also taught me that dedication and cooperation can transform a dream into reality!

- Shelly Bedia

Being a part of the first E-magazine of Khowang College was an exciting journey! We started by brainstorming various themes and creative ideas. Each member contributed articles, poems, or stories for the E-Magazine titled "Kalyani". Designing the

layout and style of the magazine was challenging, but enjoyable. We also learnt to use new digital tools and editing software. Teamwork played a big role in completing every section on time. Overcoming the difficulties we faced boosted our confidence. Finally, completing the E-magazine was a proud moment for all of us. It

was a memorable experience that I will cherish forever!

- Lucky Borah

সূচীপত্ৰ:

অসমীয়া শিতান

প্ৰবন্ধ:

- ভাৰতত নাৰী স্বাধীন নে? - জুৰি কলিতা
- অসমীয়া ভাষাৰ ঐতিহ্য - চুইটী বিশ্বাস
- পাৰিজাত নাট্য সংঘ - সূৰ্যমণী দত্ত

অণু গল্প

- তাবিজ
 - কাৰণ
 - হাবিয়াহ
- } সুনয়না বৰুৱা

কবিতা:

- ধৰ্মিতা - স্বপ্নিল অঞ্জন দাস
- পিতা - সংগীতা কলিতা
- কলুষিত সমাজ - নিশিতা দাস
- মিছন সিন্দুৰে “দেশৰ আহ্বানক উত্তৰ দিয়ে” - সুমন দাস
- বাওনা - ঘোৰণজ্যোতি চেলেং

লিমাৰিক

- সূৰ্যমণী দত্ত
- মনীষা লাহন
- মম্পী চমুৱা

English Section

Articles

- ❖ **Inclusive Education and NEP, 2020**
- *Trishna Borah*
- ❖ **The First Assamese Film: *Joymoti***
- *Binita Banerjee*
- ❖ **The History of Pani Puri and Its Mythological Link to the Mahabharata**
- *Sneha Roy*
- ❖ **Is Education Actually Helping with Employment In India?**
- *Dibyajyoti Gogoi*
- ❖ **Rituals of Renewal**
- *Arpita Dey*
- ❖ **Deepthi Jeevanji: Racing Beyond Limits**
- *Shelly Bedia*
- ❖ **Climate Change**
- *Binit Paul*

Poetry

- ❖ **When We Were Almost Forever**
- *Arpita Dey*
- ❖ **My Land, My Assam**
- *Binita Banerjee*

☐ **Painting Section**

☐ **Photography Section**

অসমীয়া শিতান

କୃଷକ

ভাৰতত নাৰী স্বাধীননে?

জুৰি কলিতা
উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

ভাৰতবৰ্ষত নাৰী স্বাধীনতা বিষয়টোৱে বৰ জটিল ৰূপ ধাৰণ কৰা দেখা গৈছে। ৮ মাৰ্চ দিনটো বিশ্বৰ সকলো ঠাইতে নাৰী দিৱস হিচাপে পালন কৰা দেখা যায়। কিন্তু ভাৰতৰ কেইখনমান ৰাজ্যৰ বাহিৰে বাকী সকলো ঠাইতে নাৰী পুৰুষৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। যদিও মানৱ জাতিৰ ঘাই শিপাডাল নাৰী তথাপি কিন্তু ভাৰতীয় নাৰীয়ে বহু ক্ষেত্ৰত পুৰুষৰ সমান অধিকাৰ পোৱাত বাধাৰ সন্মুখীন হব লগা হৈছে।

বৰ্তমান সময়ত নাৰী পুৰুষৰ হৈয়ে সংবিধানত সমো অধিকাৰ দিয়া হৈছে। এই কথা ভাৰতৰ সকলো স্বীকৃত। তথাপি নাৰীৰ প্ৰতি থকা শাসনকাৰী মনোভাৱ পুৰুষ সমাজৰ পৰা আঁতৰি যোৱা নাই। বৰ্তমান সময়ত নাৰী যিকোনো কামত আগবাঢ়ি গৈছে যদিও ৰখীয়া এজন নোহোৱাকৈ চলা - ফুৰা কৰাটো এটা সপোনৰ দৰেই হৈছে। নিতৌ বাঢ়ি অহা নিৰ্যাতন, ধৰ্ষণ আদিয়ে আমাৰ ভাৰতবৰ্ষখন গ্ৰাঢ় কৰি পেলাইছে। এজনী ছোৱালীক অকলে ওলাই যাবলৈ দিব ভয় কৰে মাক - দেউতাকে। আজি আমাৰ দেশ স্বাধীন হোৱাৰ ৭৯ টা বছৰ পাৰ হল কিন্তু নাৰীয়ে স্বাধীনতা নাপালে। এতিয়াও ভাৰতত নাৰীয়ে পুৰুষত কৈ কম বেতনত কাম কৰিব লগা হয়। বহু সময়ত ঘৰুৱা

বহু সময়ত ঘৰুৱা হিংসাৰ বলি হয়। শিক্ষাৰ অভাৱৰ বাবে মহিলা সকলে শাৰীৰিক আৰু মানসিক অত্যাচাৰ সহ্য কৰিব লগা হয়।

কেৱল পুৰুষৰ হাততে যে নাৰী নিৰ্যাতিত হ'ব লগা হৈছে তেনে নহৈ। বহু কথাৰ পৰা ক'ব পৰা যায় যে নাৰীয়েই নাৰীৰ শত্ৰু। নাৰী নিৰ্যাতনৰ বিৰুদ্ধে ভাষণ দি মেল মিটিং কৰা হয় যদিও নিজৰ ঘৰৰ বন্ধকৰা ছোৱালী বা বোৱাৰী গৰাকীৰ ওপৰত আকৌ তেনে অত্যাচাৰী নাৰীকে জপিয়াই পৰা দেখা যায়। আমাৰ মনৰ এই মনোবৃত্তিবোৰ মুচি পেলাব পাৰিলেহে এখন সুস্থ সমাজ গঢ় লব পাৰিব। সকলো নাৰীয়েই মুক্তিৰ বাবে সংগ্ৰাম কৰিব লাগিব। আমাৰ

দেশৰ বেছিভাগ নাৰী দুখ নিৰ্যাতন অসুৰক্ষিত অৱস্থাত দিন অতিবাহিত কৰিব লগা হৈছে, নাকীয়ে নাকীক সঠিক পথ দেখুৱাব পাৰিলেহে নিকা ভাৰত গঢ় ল'ব পাৰিব। নাৰীকে জপিয়াই পৰা দেখা যায়। আমাৰ মনৰ এই মনোবৃত্তিবোৰ মুচি পেলাব পাৰিলেহে এখন সুস্থ সমাজ গঢ় ল'ব পাৰিব। সকলো নাৰীয়েই মুক্তিৰ বাবে সংগ্ৰাম কৰিব লাগিব। আমাৰ দেশৰ বেছিভাগ নাৰী দুখ নিৰ্যাতন অসুৰক্ষিত অৱস্থাত দিন অতিবাহিত কৰিব লগা হৈছে। নাৰীয়েই নাৰীক সঠিক পথ দেখুৱাব পাৰিলেহে নিকা ভাৰত গঢ় ল'ব পাৰিব। নাৰীয়েই মুক্তিৰ বাবে সংগ্ৰাম কৰিব লাগিব। আমাৰ দেশৰ বেছিভাগ নাৰী দুখ নিৰ্যাতন অসুৰক্ষিত অৱস্থাত দিন অতিবাহিত কৰিব লগা

হৈছে, নাকীয়ে নাকীক সঠিক পথ দেখুৱাব পাৰিলেহে নিকা ভাৰত গঢ় ল'ব পাৰিব। নাকীকে জপিয়াই পৰা দেখা যায়। আমাৰ মনৰ এই মনোবৃত্তিবোৰ মচি পেলাব পাৰিলেহে এখন সুস্থ সমাজ গঢ় ল'ব পাৰিব। সকলো নাকীয়েই মুক্তিৰ বাবে সংগ্ৰাম কৰিব লাগিব। আমাৰ দেশৰ বেছিভাগ নাকী দুখ নিৰ্যাতন অসুৰক্ষিত অৱস্থাত দিন অতিবাহিত কৰিব লগা হৈছে। নাকীয়েই নাকীক সঠিক পথ দেখুৱাব পাৰিলেহে নিকা ভাৰত গঢ় ল'ব পাৰিব।

নাকী আমাৰ দেশত পুৰুষৰ তলতিয়া হৈ থাকিলেও; সৌ সিদিনা পেহেলগামত সন্ত্ৰাসবাদীৰ যি আক্ৰমণ তাত কিন্তু প্ৰত্যুত্তৰ হিচাপে নাকী শক্তিকে দেখা গৈছিল। পেহেলগাম আক্ৰমণত যি নাকীৰ সেন্দুৰ মচা গ'ল সেই নিহত সকলৰ পত্নীৰ সন্মানৰ বাবেই এই অভিযানটোৰ নাম দিয়া হয় অপাৰেচন সেন্দুৰ। এই অপাৰেচন সেন্দুৰৰ নেতৃত্বত দিয়া মূল বিষয়া দুগৰাকী ভাৰতীয় কইনা তথা নাকী কৰ্ণেল ছফিয়া কুৰেশ্বি আৰু উইং কামাণ্ডাৰ এন ডি ব্যোমিকা সিং। এই নাকী দুগৰাকীয়েই 22 এপ্ৰিল তাৰিখে পাকিস্তানৰ সন্ত্ৰাসবাদী ঘাটি সমূহক লক্ষ্য কৰি মিছাইল নিক্ষেপ কৰি ৯ টাকৈ ঘাটি জ্বলাই তচ নচ কৰি দিয়ে। এনেদৰে ভাৰতৰ প্ৰত্যেকগৰাকী নাকীক সাহসেৰে যুঁজ দিবলৈ আগবাঢ়ি যাবলৈ অনুপ্ৰেৰণা জনাওক। কাৰণ ভাৰতীয় নাকী দুৰ্বল নহয়। বহু নাকীয়ে ভাৰতত ঐতিহাসিক দিনৰে পৰা নিজৰ

দেশৰ হকে বহু কাম কৰি নিজকে বলিদান দিয়াও দেখা
গৈছে।প্ৰতিগৰাকী নাৰীয়েই মাতৃ, ভগ্নী, পত্নী গতিকে নাৰীক
নিৰ্যাতন বা অৱহেলা কৰাতকৈ তেওঁলোকক আগবঢ়াই নিয়াত
সহায় কৰক। তেওঁলোকৰ সপোনৰ আগত থকা ভয়ৰ প্ৰচীক ভাঙি
আগবঢ়াই দিব, চাব এদিন ভাৰতবৰ্ষ সম্পূৰ্ণ স্বাধীন হব।

অসমীয়া ভাষাৰ ঐতিহ্য

চুইটি বিশ্বাস
সহকাৰী অধ্যাপিকা (অংশকালিন)
অসমীয়া বিভাগ

প্ৰকৃতিপক্ষে যিকোনো ভাষাৰ জন্মৰ কোনো নিৰ্দিষ্ট সময় নিৰূপণ কৰিব নোৱাৰি; ক্ৰমবিকাশৰ পথত আৰু পৰিবৰ্তনৰ জৰিয়তে একো একোটা ভাষাৰ উদ্ভৱ হ'বলৈ সুদীৰ্ঘ সময়ৰ প্ৰয়োজন। অসমীয়া ভাষা ভাৰতৰ উত্তৰ-পূব প্ৰান্তত অৱস্থিত অসমৰ প্ৰধান ভাষা।

খ্ৰীষ্টীয় দশম - একাদশ শতিকামানতহে অসমীয়া ভাষাই জন্ম লাভ কৰিছিল যদিও কিন্তু তাৰ আগতে অসমত কি ভাষা আৰু সাহিত্য প্ৰচলিত আছিল? কেতিয়াবা কিন্তু প্ৰশ্ন হয়। খ্ৰীষ্টীয় দশম - একাদশ শতাব্দী বা তাৰ আগৰ ভাষাত নিদৰ্শন বুলিবলৈ আমৰ হাতত আছে প্ৰাচীন শিলালিপি আৰু তাম্ৰশাসনাবলী। এইবোৰৰ ভাষা সংস্কৃত। সাধাৰণতে আমাৰ ধাৰণা যে অসমীয়া ভাষা সংস্কৃত ভাষাৰ পৰা উদ্ভৱ হৈছে। দৰাচলতে এই ধাৰণা সম্পূৰ্ণভাৱে শুদ্ধ নহয়। ভাষা বিচাৰৰ দৃষ্টিভংগীৰে চালে এই কথা ক'ব পাৰি যে সংস্কৃত ভাষা বৈদিক ভাষাৰ সমগোত্ৰীয় কথিত ভাষা বিশেষৰ পৰিমার্জিত আৰু সাহিত্যিক ৰূপহে মাথোন।

অসমীয়া ভাষাৰ প্ৰথম প্ৰকাশিত অভিধান 'অচমীয়া - ইংৰাজী অভিধান'ৰ ৰচক মাইলছ ব্ৰনছনে পুথিখনৰ পাতনিত এনেদৰে লিখিছিল: “ অসমীয়া ভাষা ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদীৰ সোঁতৰ নিচিনাকৈ ৰাজ্যৰ মাজত একেদৰে চলি আছে আৰু আগলৈকো চলি থাকিব।” আকৌ ড° বাণীকান্ত কাকতিৰ মতে - “অসমীয়া ভাষাটো বাংলা ভাষাৰ পৰা ওলোৱা নাই নাইবা আপুনি ই বাংলা ভাষাৰ এটা মৃত্যুমুখী উপভাষাও নহয়। অসমীয়া ভাষাটো

বাংলাৰ সৈতে সম্পৰ্ক থকা এটা সুকীয়া ভাষা। বাংলা আৰু অসমীয়া দুয়োটা ভাষায় এক মান্য মাগধী অপভ্ৰংশৰ উপভাষা।” এনে উক্তিৰ দ্বাৰা অসমীয়া ভাষাটোৰ জন্ম - কাল দশম শতিকাৰ পিছৰ বুলি ধাৰণা হোৱাটো স্বাভাৱিক। অসমীয়া ভাষাৰ ইতিহাসে কিন্তু এই কথাটোৰ সমৰ্থন নজনায়। অসমীয়া ভাষাটো মূলতঃ মগধীয় ভাষা। মগধ - বিদেহ অঞ্চলৰ পৰা আহি উত্তৰ বংগৰ মাজেদি আৰ্য - ভাষাই প্ৰাচীন কামৰূপত প্ৰৱেশ কৰে আৰু সপ্তম শতিকামানৰে পৰা অসমৰ সুকীয়া ভাষাৰূপে গঢ় লয়। হিউয়েন চাঙৰ বিৱৰণিয়ে তাৰ প্ৰমাণ দাঙি ধৰে: “ তেওঁলোকৰ (কামৰূপৰ মানুহ) ভাষা মধ্য ভাৰতৰ ভাষাতকৈ অলপ বেলেগ।” হিউয়েন চাঙৰ এই উক্তিয়েই হৈছে অসমীয়া ভাষা সম্পৰ্কীয় প্ৰথম উক্তি। এই উক্তিয়ে অসমীয়া ভাষাৰ মগধীয় ভাষাৰ সৈতে সম্পৰ্ক স্পষ্টভাৱে দেখুৱায়। গ্ৰীয়াৰ্ছনৰ ভাষাত “ মগধৰ পৰা মাগধী প্ৰাকৃতে তিনি দিশলৈ গতি কৰিছে। দক্ষিণৰ পিনে ই উৰিয়া ভাষাত পৰিণত হৈছে। দক্ষিণ - পূবৰ পিনে ই প্ৰথমতে পশ্চিম আৰু পিছত পূৰ্ব বাংলা আৰু পূবৰ পিনে প্ৰথমতে উত্তৰ - বাংলা আৰু পৰৱৰ্তী পৰ্যায়ত অসমীয়া ৰূপ লৈছে।” অসমীয়া ভাষাৰ ভাষা বৈজ্ঞানিক চৰ্চাৰ প্ৰথম বাটকটীয়া আৰম্ভ কৰে ছাৰ জৰ্জ আব্ৰাহাম গ্ৰীয়াৰ্ছনে তেওঁ L.S.I নামৰ গ্ৰন্থত প্ৰথম খণ্ডৰ প্ৰথম অংশত অসমীয়া আৰু বাংলা ভাষাৰ আলোচনা আগবঢ়ায়হৈছে। তেওঁৰেই প্ৰথমে অসমীয়া ভাষাক যথার্থভাৱে বিচাৰ কৰি চাই স্বকীয় ভাষা বুলি অভিমত দাঙি ধৰিছে আৰু অসমীয়া ভাষাৰ জন্ম মাগধী অপভ্ৰংশৰ পৰা হোৱা বুলি মন্তব্য কৰিছে।

অসমত প্ৰচলিত ইণ্ডো- ইউৰোপীয় পৰিয়ালৰ পৰিয়ালৰ প্ৰধান ভাষা হ’ল অসমীয়া ভাষা। এই ভাষা ভাৰতৰ উত্তৰ - পূব প্ৰান্তত অৱস্থিত অসমৰ ভাষা। ত্ৰয়োদশ শতিকাত আহোমসকল অসমলৈ অহাৰ পিছৰ পৰাই পূৰ্বৰ কামৰূপ নামৰ ঠাইখন এখন নামেৰে জনাজাত হ’ল। বিভিন্ন ক্ষুদ্ৰ জনগোষ্ঠীৰ আৰু সৰু সৰু ভাষা ভাষীলোক বসবাস কৰা অসমৰ প্ৰধান ভাষা হ’ল সংবিধানৰ অষ্টম অনুচ্ছেদ অনুসৰি স্বীকৃতি অসমীয়া ভাষা। এই সংবিধান স্বীকৃতি ভাষাৰ ভাষাতাত্ত্বিক বৈশিষ্ট্যবোৰ ধনিত্বাত্তিক, ৰূপত্বাত্তিক, শব্দতাত্ত্বিক আদি দিশত মনকৰিবলগীয়া।

তলত অসমীয়া ভাষাৰ দুটামান বৈশিষ্ট উল্লেখ কৰা হৈছে-

- ১) সংস্কৃত শ, ষ, ষ - এই ধ্বনি কেইটা অসমীয়া ভাষাত উষ্ম 'স' ৰূপে উচ্ছাৰিত হয়।
- ২) অসমীয়া ভাষাত হ্ৰস্ব- দীৰ্ঘ পাৰ্থক্য নাই।
- ৩) চন্দ্ৰবিন্দুৰ ব্যৱহাৰ অসমীয়া ভাষাৰ আন এক প্ৰধান বিশেষত্ব। যেনে - সং, ঘোটক, ঘোঁৰা অস.।
- ৪) বিভিন্ন সম্বন্ধবাচক শব্দত পুৰুষ অনুযায়ী বিভিন্ন প্ৰত্যয় যোগকৰাটো অসমীয়া ভাষাৰ বিশেষ বৈশিষ্ট্য। যেনে - মোৰ দেউতা/পিতা, তোমাৰ দেউতাৰা/ পিতাৰা, তাৰ দেউতাক/ পিতাক, তোৰ দেউতাৰ/ পিতাক ইত্যাদি। এই বৈশিষ্ট্যটো অষ্ট্ৰিক ভাষাৰ বুলি পণ্ডিত সকলে ঠাৱৰ কৰিছে।
- ৫) অসমীয়া ভাষাত স্বাৰ্থিক প্ৰত্যয়ৰ ব্যৱহাৰ অনেক। যেনে - গৈ, হি, চোন, হ'বলা আদি প্ৰত্যয়বোৰ তিব্বত বৰ্মীয় ভাষাৰ পৰা আহিছে।
- ৬) অসমীয়া শব্দমালা সংস্কৃত তৎসম, অৰ্থ তৎসম, তদ্বৰ শব্দৰে গঠিত যদিও বিভিন্ন নব্য ভাৰতীয় আৰ্য ভাষাৰ শব্দ, বিদেশী শব্দ আৰু দেশী শব্দ বা অৰ্য্যভিন্ন ভাষাৰ শব্দ আদিয়ে অসমীয়া ভাষাৰ শব্দ মালাক বৈচিত্ৰপূৰ্ণ কৰি তুলিছে।

উল্লেখিত বৈশিষ্ট্যবোৰৰ পৰা এটা কথা উল্লেখ কৰিব পাৰি যে অসমীয়া ভাষা আৰ্যমূলীয় ভাষা হ'লেও উচ্চাৰণ, ৰূপ - গঠন, শব্দ - গঠন, বাক্য বিন্যাস আদিত কিছুমান সুকীয়া বিশেষত্ব পৰিলক্ষিত হয় আৰু অসমীয়া ভাষাত বহু বৈশিষ্ট্যবিৰাজমান। অসমীয়া ভাষাই থলুৱা তথা আৰ্য্যভিন্ন ভাষাৰ উপাদানেৰে পৰিপুষ্ট হৈ গঠন আৰু বিকাশত মূলৰ পৰা বহুখিনি আঁতৰি আহি স্বকীয় বৈশিষ্ট্যৰে গঢ় লৈ উঠিছে।

উল্লেখযোগ্য যে প্ৰাচীন কালৰেপৰা নিজা লিপি আৰু লিখিত সাহিত্যৰে পুষ্ট হৈ অসমীয়া ভাষাই বিবৰ্তনৰ সাক্ষৰ বহন কৰি আহিছে।

পাৰস্পৰিকভাৱে বুজি নোপোৱা বিভিন্ন জনগোষ্ঠীৰ ভাষাবোৰৰ মাজত সংযোগী ভাষা হিচাপে কাম কৰা অসমীয়া ভাষা

বৰ্তমানে কম বেছি পৰিমাণে সমগ্ৰ উত্তৰ - পূৰ্বাঞ্চলৰ সংযোগী ভাষা হৈ পৰিছে।

বৰ্তমান বিশ্বায়নৰ যুগত বিভিন্ন দেশী- বিদেশী ভাষাৰ প্ৰভাৱ অসমীয়া ভাষাত সোমাইপৰিছে। গ্ৰহণ - বৰ্জন নীতি অনুসৰি কিছুমান নতুন উপাদান অসমীয়া ভাষাই গ্ৰহণ কৰি, অসমীয়া সাঁচত গঢ়ি পিতি অসমীয়া কৰি লৈছে। আন ভাষাৰ উপাদান গ্ৰহণ কৰিলে সেই ভাষাটো সমৃদ্ধিশালীহে হয়। কিন্তু এই কথাও ঠিক যে অনভাষাৰ বেছি উপাদান গ্ৰহণ কৰোঁতে কৰোঁতে মাতৃভাষা অসমীয়া ভাষাটোৰ অস্তিত্ব এদিন সংকতাপন্ন হ'ব পাৰে। গতিকে নিজ মাতৃভাষাটোৰ অস্তিত্ব ৰক্ষা কৰিবলৈ হ'লে আমি সাৱধান হোৱাটো প্ৰয়োজন। কিয়নো ভাষা বিভ্ৰান্ত এটা নতুন পৰিঘটনা নহয় যদিও বৰ্তমান যি গতিত নৱপ্ৰজন্মৰ মাজত অসমীয়া ভাষাৰ বিভ্ৰান্ত ঘটিবলৈ লৈছে; ই অসমীয়া ভাষাৰ অস্তিত্বলৈও সংকট আনি দিছে। বিশ্বায়নৰ প্ৰভাৱতে অন্যান্য বস্তুৰ ক্ষেত্ৰত যিদৰে মুক্ত ব্যৱহাৰ হোৱাৰ বাট কাটি দিছে ভাষা - সংস্কৃতিতো মুক্ত ব্যৱহাৰ বা উদাৰীকৰণৰ টোৰে বাৰুকৈয়ে চুই গৈছে।

পাৰিজাত নাট্য সংঘ

সূৰ্যমণী দত্ত

পঞ্চম ষাণ্মাসিক

ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক শিক্ষাৰ লগতে সাহিত্য, সংস্কৃতি আদি দিশত আগবঢ়াই নিয়াত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰে সংঘ সমূহে। তেনে এটি সংঘ হৈছে খোৱাং মহাবিদ্যালয়ৰ "পাৰিজাত নাট্য সংঘ"। যি প্রতিষ্ঠা লাভ কৰিছিল ২০২২ চনত। এই সংঘটোৰ মূল লক্ষ্য হৈছে ছাত্ৰ ছাত্ৰীসকলে নাটক আৰু নাট্যৰ গুৰুত্ব উপলব্ধি কৰাৰ লগতে শিল্পটিৰ লগত জড়িত মানৱ সংস্কৃতি সৃষ্টি কৰা। পাৰিজাত নাট্য সংঘৰ বৰ্তমানৰ উপদেষ্টা হৈছে বুৰঞ্জী বিভাগৰ জ্যেষ্ঠ অধ্যাপক প্ৰদীপ চুটীয়া ছাৰ।

পাৰিজাত নাট্য সংঘৰ উদ্যোগত পোন প্ৰথমে ২০২৩ চনত প্ৰথম নাট "কাৰেং বেপীৰ হাঁহি নাটকখন কৰা হয়। ইয়াৰ পৰৱৰ্তী সময়তো এই সংঘটোৰ উদ্যোগত বহুকেইখন নাটক সফল ভাবে সম্পন্ন কৰা হৈছে। ইয়াৰে দুই- এখন নাটক বাস্তৱ জীৱনৰ বিভিন্ন সমস্যাৰ ওপৰত

নিৰ্মিত আছিল। পাৰিজাত নাট্য সংঘটোৱে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক এনেকুৱা এখন মঞ্চ দিছে, যাৰ জৰিয়তে ছাত্ৰ-

ছাত্ৰীসকলে প্ৰতিভা বিকাশৰ এক স্থল লাভ কৰিছে । নিজকে এই
সংঘটোৰ লগত জড়িত কৰিবলৈ পায় সচাকৈ গৌৰৱ অনুভৱ কৰো।
শেষত 'পাৰিজাত নাট্য সংঘ'টিৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ যি মূল লক্ষ্য তাৰ সফল
ৰূপায়ন হোৱাৰ কামনা কৰাৰ লগতে সংঘটিৰ
দীৰ্ঘজীৱিৰ কামনা কৰিলো।

ଭଗୁ ଗନ୍ଧ

অণু গল্প

সুনয়না বৰুৱা
অসমীয়া বিভাগ
সহকাৰী অধ্যাপক

তাবিজ

“বৰ কম বয়সতে ল’ৰাটো গ’লগৈ।” চিতাখন জ্বলাই থকাত সহায় কৰি থকা মানুহ এজনে খৰিকৈইডাল অলপ ল’ৰাই ক’লে। জুইৰ প্ৰকোপত দীৰ্ঘজীৱী হ’বলৈ পিন্ধি থকা তাবিজকেইটা চিতাখনত জিলিকি উঠিল।

কাৰণ

“এহ্! তাইক নো কি! তাইক নিদিলেও হ’ব। ছোৱালীহে!” লগত অহা কাণ সমনীয়া ল’ৰা তিনিটাৰ হাতত এটা এটা দুটকীয়া মুদ্ৰা গুজি দি তাইৰ ওচৰ পাই মুখখন কোচাই দি বুঢ়ী মানুহগৰাকীয়ে কৈ উঠিল। আঁচলত থোৱা বাকী মুদ্ৰাকেইটা বান্ধি থকা বুঢ়ী মানুহগৰাকীলৈ ছোৱালীজনীয়ে থৰ লাগি চাই থাকিল।

হাবিয়াহ

ডাক্তৰৰ কেবিনৰ পৰা ওলাই আহি গাড়ীৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থাকোঁতে মানুহজনৰ দোকানবোৰৰ সন্মুখত থকা মৰ্টনৰ টেমাবোৰলৈ আৰু মৰ্টন খাই থকা সৰু সৰু ল'ৰা-ছোৱালীবোৰলৈ বিষাদেৰে চাবলৈ ধৰিলে। সৰুৰে পৰা তেওঁৰ মৰ্টন খাবলৈ মন আছিল। ৰং-বিৰঙী মিঠা মিঠা মৰ্টন চুপি চুপি বন্ধু-বান্ধৱীৰ লগত হাঁহি-মাতি ধেমালি কৰিবলৈ তেওঁৰ মনটো আছিল। জীৱনৰ সমস্যাৰ সৈতে মোকাবিলা কৰিবলৈ অংক কৰি থাকোঁতে মৰ্টন কিনিবলৈ তেওঁ হিচাপ মিলাব পৰা নাছিল। তেওঁৰ কাষতে দাঁতৰ বিষত কেঁকায়ো মৰ্টন খাই থকা সৰু ল'ৰা এটাই মৰ্টন খাই থকা দেখি শৰীৰৰ হিচাপ মিলাই মিঠা পৰিহাৰ কৰি থকা তেওঁ বৈ গ'ল। “নাই, আজি তেওঁ এই ইচ্ছা পূৰণ কৰিবই।” তেওঁ মিঠা মৰ্টন কিনি মুখত ভৰাই খুউব তৃপ্তিৰে চুপিবলৈ ধৰিলে, তেওঁ সেই সময়ত পাহৰি গ'ল, ডাক্তৰে মিঠা একেবাৰে এৰি দিয়াৰ পৰামৰ্শৰ কথা।

but perfection doesn't
sexually stirring fan
grasp. So ill known
delete imag
unknown per
I will be
path again
one so v
in love
in p
end

WHO HELPS THE
HELPER

love yourself

কবিতা

...w and ros
...s and chestnuts ; the dogs rol
scampered after them as they
the heavy air, and barked at
then suddenly, through a break in
cloisters, she saw a broad avenue, t
meeting over it in red and gold, and bey
house, its windows flaming in the sun
fiery spikes of blossom lingering before it
Still and quiet, filled with repose it loo
had changed since the old M. F. H.'s day
house overflowed with guests, and the
lanes echoed to the crack of rifles or
horn ; times had changed since the s
smile of the first Charles had rested on g
...marshalling to the signal of boot-

ধৰ্ষিতা

মুক্তিৰ মমতাময় শিহৰণ.....

নিজৰ গাত ৰঙা তেজৰ দাগ দেখি টেটো ফালি চিঞৰা

এজনী নিৰ্দোষী নাৰী

চকুৰ আগতে নিজৰ সপোন বোৰ ভাঙি চুণ বিচুৰ্ণ হৈ পৰা

তেওঁৰ দুখৰ আৰ্তনাদ.....

তেওঁ চিঞৰিছিল

তেওঁ সহায়ৰ বাবে হাত বিচাৰিছিল ... কিন্তু মানৱৰ ৰূপত দানৱে
কুণ্ডা কৰি দিছিল চিৰ জীৱনৰ বাবে তেওঁৰ সেই কণ্ঠস্বৰ...

নিজৰ বাসনাত মন্ত্ৰ মুগ্ধ হৈ তেওঁৰ দেহত ইচ্ছা অনুসৰি স্পৰ্শ
কৰিছিল সেই পাপী সমূহে

শুনিবলৈ অশুৱনি হলেও এইয়াই সত্য

তেওঁ আজি ধৰ্ষিতাসমাজৰ বাবে

তেওঁ আজি নিৰ্দোষী হৈয়ো..... ধৰ্ষিতা দহৰ বাবে

লুকাই গল

তেওঁৰ মুখৰ সেই মিঠা হাঁহিটো চিৰ জীৱনৰ বাবে

তেওঁ জানো কাৰোবাৰ একেবাৰে মৰমৰ বাইদেউ ভিট নাছিল... ?

তেওঁ জানো কাৰোবা ঘৰৰ বৰ জীয়াৰী আৰু অইন কাৰোবাৰ সৰু জীয়াৰী নাছিল

কিন্তু শুনিবলৈ অশুৱনি হলেও এইয়াই সত্য ...তেওঁ আজি ধৰ্মিতাদহৰ বাবে ...!

কত সুখ... কত দুখৰ মাজত দেউতাকে তেওঁক তুলি তালি ডাঙৰ দীঘল কৰিছিল

কত ডাঙৰ ডাঙৰ সপোন বুকুত বান্ধি মাতৃয়ে তেওঁক নিজৰ বুকুৰ টুকুৰা বুলি মানি লৈছিল

কিন্তু আজি মাতৃৰ বুকুৰ সেই টুকুৰা টো ধৰ্মিতা হ'ল ..সমাজৰ বাবে ... মাতৃ মোক ক্ষমা কৰিব

শুনিবলৈ অশুৱনি হলেও এইয়াই সত্য

যাৰ অন্ত কত আমি একেবাৰে অজ্ঞাত

স্বপ্নিল অঞ্জন দাস
উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

কলুষিত সমাজ

আজি কলুষিত হল সেই শংকৰ মাধৱ গুৰু দুজনৰ
যুগৰ সমাজ

আজি কলুষিত হল সমাজত থকা মৰম চেনেহে ভৰা সেই
এনাজৰী ডাল....

কোনোবাই টকাৰ জোৰত সমাজত বৰ আসন পাইছে ..

আৰু অইন কোনোবাই

টকাৰ দুখত সামাজিক দায়িত্ব পালন কৰা পিছতো বাৰে
বাৰে লাঞ্চিত হৈছে ।

এইয়াই নেকি আজিৰ সমাজ

দৰাচলতে কলুষিত হল আজিৰ সমাজ

কোনোৱে কয় মানুহ সামাজিক প্ৰাণী মানুহে সমাজ পাতি
বসবাস কৰিবই লাগিব

আৰু অইন কোনোৱে কৈ সমাজ খন হেনো মিছা মায়াৰ
চক্ৰবেহু যত সোমাই একপ্ৰকাৰৰ দালাল শ্ৰেণী উৎপত্তি হয়।

কিন্তু মেৰপাকৰ ফালৰ পৰা চাব গলে সঁচাই কলুষিত হল
আজিৰ সমাজ ...

ঘৰৰ কাষতে সুৰাৰ বিপনী ...

ৰাতি দেৰি দেৰিলৈকে বিচৰণ কৰা কিছুমান সামাজিক
ভাবে ভ্ৰম মহিলাৰ অহা যোৱা

তাতে আকৌ টকাৰ লোভত দিনত সামাজিক কাম
কৰিবলৈ ওলাই অহা মুখা পিন্ধা ভ্ৰম লোকৰ সমাৱেশ.....
উফ সঁচাই আচৰিত

আজিৰ সমাজ

যত ধন তাতে মন!

যত আশা তাতে নিৰাশাৰ এক বিশাল ছায়া...!

নিশিতা দাস
পঞ্চম যান্মাসিক
অর্থনীতি বিভাগ

বাওনা

ক্ৰমশ: বাঢ়িল সূৰ্যৰ ভাগৰ
দেখা পালোঁ ৰূপোৱালী চন্দ্ৰজ্যোতি
ক্ষান্ত দেহৰ কম্পিত হাতত
কেৰকেৰীয়া হাতীৰ কাণ
আৰু একোখন কাঠৰ পীৰা ;
যৌৱনা জোনটিয়ে হয়টো জানে !
অস্বচ্ছ মুখনিবোৰৰ এলান্নুকলীয়া
স্বপ্নৰ ব্যৰ্থতা,
বা লাগি অনেকবাৰ নিদ্ৰাৰ কোলাত
দেখিছোঁ ডেউকা গাঁজিছে।
এই বাওনাৰ চন্দ্ৰলৈ হাত মেলাৰ
তাড়না যেন বাঢ়িব লাগিছে।

ঘোৰণজ্যোতি চলেং

পঞ্চম ষাণ্মাসিক

ৰাজনৈতিক বিজ্ঞান বিভাগ

পিতা

পকা চাপৰণি এডৰাত থিয় হৈ আছে মোৰ পিতা
মুগা পুহি পুহি তেওঁৰ কঁকাল বেঁকা হৈ পৰিছে
বাগৰি অহা বয়সে তেওঁৰ বন্ধিছে টোপোলা – টাপলি

মাজে মাজে তেওঁ
লেডী তামোলজোপালৈ চাই কিবা ভাবে

তেওঁ গৰু চৰাইছিল দুপৰীয়া
গধূলি খেদিছিল ধনজুই
আইৰ সতে জুহালত জৰকালি পাতিছিল ফুলা সৰিয়হ
ডৰাৰ কথা

মাজে মাজে তেওঁৰ বিষন্ন হৈ পৰা মুখখন
বিভিন্ন কোণৰ পৰা মই চাওঁ
তেৰোঁ মোৰ দৰে ওলোমা বাগিছা এখন
সাজিব খুজিছিল নেকি

ধৰিব নোৱাৰো...।

সংগীতা কলিতা

উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ

“মিছন সিন্দুৰে” দেশৰ আহ্বানক উত্তৰ দিয়ে”

তেওঁ সাহসৰেৰে হাঁয়, মুৰটো গৰ্ভেৰে উচুৱাই,

আঁখিৰেৰে প্ৰতিফলিত হয় ভয়হীন আকাশ।

প্ৰতিটো পদক্ষেপত, প্ৰতিটো যুদ্ধত, তেওঁ লৈ চলে আমাৰ আশা, আমাৰ
জাতিৰ প্ৰজ্বলিত দীপ।

শক্তিত দৃঢ়, মোৰ হৃদয় পৰিত্ৰ, মই গৰ্ভিত সেই ছোৱালীলৈ,

যি আছে অপাৰেশ্বন সিন্দুৰত। প্ৰতিটো পদক্ষেপত, তেওঁৰ আত্মা উৰণ মাৰে,
যুদ্ধাৰ হৃদয়, সদায় মৰমৰ।

ভয়ৰ ৰাতি আৰু দীঘলীয়া দিনত,

তেওঁ স্থিৰভাৱে দাঁড়ি থাকে, গৰ্ভিত আৰু শক্তিশালী।

তেওঁ ভালপোৱা পতাকাৰ বাবে, সকলো দিবলৈ সাজু, দেশৰ আহ্বানক উত্তৰ
দিয়ে।

ৰাতি আৰু পুৱা, জুইৰ গৰ্জনত, মই সেই ছোৱালী, আমাৰ ৰক্ত, প্ৰতিটো
পদক্ষেপত, তেওঁৰ আত্মা উৰণ মাৰে, যুদ্ধাৰ হৃদয়, সদায় মৰমৰ।

সাহসৰ গৰ্বঃ মই গৰ্ভিত ছোৱালী অপাৰেশ্বন

সাহসৰ গৰ্বঃ মই গৰ্ভিত ছোৱালী অপাৰেশ্বন সিন্দুৰত!

তেজত উঠিছে বজ্ৰৰ গৰ্জন, ন্যায়ৰ পথত অহিব নতুন জন।

এই তেজৰ জুই, এই ৰাগৰ গান, শক্তিৰ প্ৰতীক মোৰ অসমীয়াৰ প্ৰাণ।

দেশৰ মাটি, মাতৃৰ মাটি, প্ৰাণে প্ৰাণে আঁকোৰে ধৰে।

পাহাৰৰ গৰ্ব, নদীৰ সুৰ, বতাহে কয় সাহসৰৰ কথা।

শত্ৰুৰ আগত দাঁহিয়াই থওঁ, পতাকা উৰুৱাই মুকলি আকাশত।

দৃঢ় হাত আৰু জ্বলন্ত চকুৰেৰে, স্বপ্নৰ বাবে আগবাঢ়ি যোঁ,

বতাহৰ গৰ্জন আৰু ধুমুহাৰ মাজত তাকেই, অপাৰেশ্বন সিন্দুৰৰ।

সুমন দাস
উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

লিখ্যাবিধ

গণতন্ত্র

(১)

এক আছিল ৰজা
বাইজে বুলে তেওঁৰ প্ৰজা
শাসন হেনো গণতন্ত্ৰ
কাম হয় হেনো অভিজাত তন্ত্ৰ
ভিতৰছোৱাৰ নাই হেনো কোনো মজা।

(২)

আহিছে নিৰ্বাচন,
তুংগত হৈছে প্ৰচাৰ অভিযান
কম্বল দলিয়াই ভোট খুজে
শিৰ ফুলাই ভাষণ দিয়ে
এইবাৰ পৰিবৰ্তন বাইজে ৰজা।

(৩)

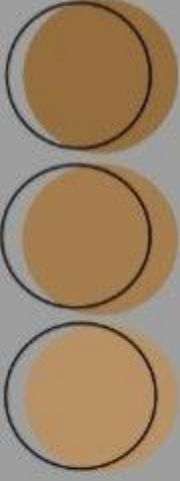
নিৰ্বাচন আহিব প্ৰতিশ্ৰুতিৰ নয়ন
কাম হল উন্নয়ন
বাহিৰত সুষ্ঠিৰ বতৰা
ভিতৰত দুৰ্নীতি বতৰা
ৰামটাঙনৰ জৰি ভালপ্ৰতিনিধিৰ হেমাৰি।

সূৰ্যমণী দত্ত

পঞ্চম শাৰ্মাসিক

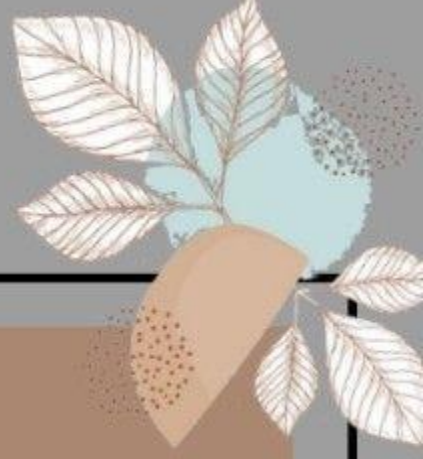
ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

ইলেকশন

(১)

আকৌ আহিল ইলেকশন
নেতাই কয় দিবা ভোট কেইটা চিলেকচন
আই কলে তপৰাই
বানৰ সময়ত আমাক মনতে নেপেলাই
বানৰ সময়ত নেতাসকলে ধৰে ভেকচন।

(২)

যোগ্য ভোগ্য বসুন্ধৰা
ভোগৰ বাবে কাম কৰা
নেতা লগত নাই হাত
খুড়াই দুবেলা দুমুঠি আছে খায় ভাত
এতিয়া দুখীয়া কত মৰে মৰা।

মনীষা লাহন
পঞ্চম ষান্মাসিক
ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

তেৰাই গান

দেহেই যৌবনময়ী, শুন এটি কথা
মোৰ মিনতি তৰা হয় যদি, লাগিব কাৰনো লেঠা
অমুকাই গান গালে কাউৰী পৰে,
তেৰাই গান গায় এখন নেদেখা নদীৰ সীপাৰে
কি সুৰ ? কি গান ? কি বাগেৰে গথাঁ।

মম্পী চমুৱা
প্ৰাক্তন ছাত্ৰী
ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ

ENGLISH SECTION

Articles

INCLUSIVE EDUCATION AND NEP 2020:

paving the way for equal learning opportunities

Trishna Borah

BA 5th Semester

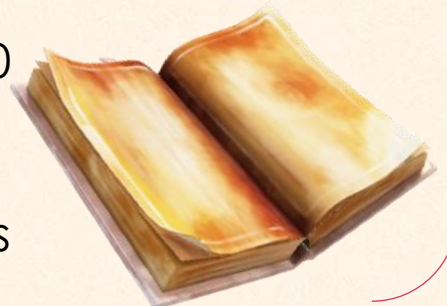
Department of Education

Education is the most powerful instrument for social transformation, and its benefits must be accessible to every child, regardless of background or ability. Inclusive education emphasizes the principle of equity, ensuring that children with diverse needs learn together in a supportive environment. The National Education Policy (NEP) 2020 of India recognizes inclusivity as a cornerstone for building an equitable education system, aligning with global goals of universal access, equality, and lifelong learning.

Inclusive education is a philosophy and practice that integrates all learners—irrespective of gender, caste, economic status, language, or disability—into the same educational framework. Instead of segregating or excluding children with special needs or those from disadvantaged backgrounds, it promotes participation, mutual respect, and shared growth in mainstream classrooms.

NEP 2020 and its Vision of Inclusivity: The NEP 2020 is a landmark reform that seeks to reimagine education in India. Inclusivity lies at its core, and several provisions demonstrate this vision:

Universal Access and Equity: NEP 2020 commits to ensuring education for all children, particularly those from socio-economically disadvantaged groups

(SEDGs), including girls, tribal communities, children with disabilities, and marginalized populations.

Early Childhood Care and Education (ECCE): Recognizes the foundational importance of early learning through Anganwadi centers, pre-schools, and community-based models to ensure equal opportunities from the start.

Curriculum Flexibility: Promotes child-centred, activity-based, and competency-driven curricula to cater to diverse learning needs.

Special Education Support: Focus on developing resource centers, trained teachers, assistive technology, and digital learning tools for children with disabilities.

Gender Inclusion Fund: A dedicated mechanism to support the education of girls and other vulnerable groups.

Multilingual and Cultural Sensitivity: Emphasizes mother-tongue learning in early years while respecting linguistic diversity, thereby making education more inclusive.

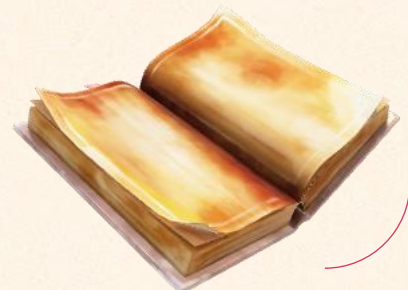
The Importance of Inclusive Education under NEP 2020 By placing inclusivity at the heart of education, NEP 2020 addresses several challenges that have historically limited access to quality learning. Inclusive education under this policy:

- Breaks barriers of inequality by giving every child the right to learn in a common space.
- Encourages empathy, cooperation, and understanding among students of different backgrounds.
- Builds a more democratic and socially responsible citizenry.
- Reduces dropout rates by making learning accessible, and relevant.

Despite its visionary framework, implementing inclusive education under NEP 2020 faces hurdles like the lack of adequately trained teachers in inclusive pedagogy, limited infrastructure in rural and underdeveloped regions, persistent social stigma against disabilities and disadvantaged groups and the digital divide, which restricts access to assistive technologies for many learners. To translate the goals of NEP 2020 into reality, strong action is required at multiple levels. Schools must be equipped with inclusive infrastructure and flexible curricula. Teachers need continuous professional development in inclusive practices. Parents and communities must be engaged as partners in education. Furthermore, technology—when made affordable and accessible—can act as a bridge in bringing inclusivity to even the most remote corners of the country.

Inclusive education and NEP 2020 together envision an India where no child is left behind. By breaking down barriers of inequality and creating an educational ecosystem rooted in equity, the policy lays the foundation for a society that is more just, empathetic, and progressive. True inclusivity is not merely about integration—it is about embracing diversity as a strength. Through the implementation of NEP 2020, India takes a decisive step towards realizing the dream of education for all, ensuring that every learner has the opportunity to learn, grow, and succeed.

THE FIRST ASSAMESE FILM: *JOYMOTI*

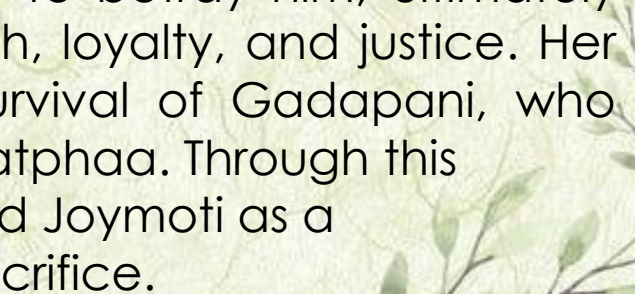
Binita Banerjee

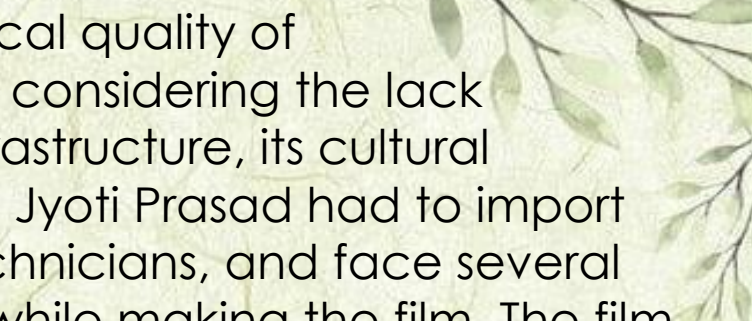
BA 5th Semester

Department of English

The history of Assamese cinema began in 1935 with the release of Joymoti, the first Assamese film. It was directed, written, and produced by Jyoti Prasad Agarwala, who is remembered as the pioneer of Assamese cinema. The film not only marked the birth of cinema in Assam but also became a milestone in Indian regional filmmaking. Jyoti Prasad, who is also honoured as “Rupkonwar” of Assam, risked his wealth, energy, and health to bring the dream of Assamese cinema to reality.

The subject of the film was drawn from Assam's rich history. Joymoti is based on a significant episode from the Ahom dynasty. It tells the story of Princess Joymoti, the wife of Prince Gadapani. During a period of political turmoil, Joymoti was captured and tortured by enemies who wanted her to reveal her husband's hiding place. Despite severe pain, she refused to betray him, ultimately sacrificing her life for truth, loyalty, and justice. Her courage ensured the survival of Gadapani, who later became King Supaatphaa. Through this story, the film immortalized Joymoti as a symbol of bravery and sacrifice.

Although the technical quality of Joymoti was limited, considering the lack of resources and infrastructure, its cultural value was immense. Jyoti Prasad had to import equipment, train technicians, and face several financial difficulties while making the film. The film was shot in Bholaguri Tea Estate in Assam, making it one of the earliest attempts at regional filmmaking outside the major film centers of India. Commercially, the film did not succeed, mainly because cinema halls and audience habits were not developed in Assam at that time. However, its importance lies in the foundation it created. Joymoti gave birth to Assamese cinema and inspired future generations of filmmakers to tell their own stories in their own language. Today, it is remembered not merely as a film, but as a cultural revolution.

In conclusion, Joymoti was much more than the first Assamese film. It was a historical, cultural, and artistic achievement that reflected Assam's heritage while proving that cinema could become a medium of both entertainment and social awakening. Jyoti Prasad Agarwala's courage and vision made Joymoti a timeless landmark in Assam's cultural history.

THE HISTORY OF PANI PURI AND ITS MYTHOLOGICAL LINK TO THE MAHABHARATA

Sneha Roy

Assistant Professor (Temp.)
Department of English

Pani Puri, also known as Golgappa or Phuchkas, is one of India's most popular and beloved street foods. With its perfect blend of crispy shells, tangy water, spicy fillings, and tangy tamarind chutney, it has become a staple in Indian cuisine enjoyed across generations and regions. But what many may not know is the intriguing history behind this delightful snack and its mythological connections rooted in India's ancient epics like the Mahabharata.

Origins and Evolution of Pani Puri:

The origins of Pani Puri can be traced back several centuries in India. Historians believe that it evolved from various regional snack traditions. Its precursor is thought to be the "Phol" or "Phulki," which appeared in Eastern India and Bangladesh. Over time, different regions developed their own variations including the use of different fillings and flavored water culminating in the Pani Puri we relish today.

According to an article by the Times of India, the earliest references to similar snacks date back to the Mughal era, where street vendors in Delhi and Lahore

began serving small, hollow, fried balls filled with spicy water. It was during this period that Pani Puri truly began to take shape as a street food of mass appeal.

Mythological Link- The Mahabharata Connection:

According to a myth, when Draupadi returned home after marrying the five Pandavas, her mother-in-law Kunti, gave her a challenge. As the Pandavas were living in exile at that time, they had to survive on limited and meager resources. Therefore, Kunti wanted to assess her and see whether her new daughter-in-law would be able to thrive in such circumstances or not. So, Kunti handed Draupadi some leftover vegetables and sufficient wheat flour to make Poori, and asked her to create something that could satiate the hunger of everyone. Draupadi was quite surprised at this behavior, but didn't mind the test. In fact, she chose this time to invent a dish that no one could envision. The new bride prepared a tangy water, a spicy filling and made some bite-sized puris. Everyone adored this innovative creation. Kunti was taken aback with Draupadi's ingenuity and blessed the dish with immortality. The dish has since travelled

far and wide, adapting to the taste and traditions of various regions. Two crucial elements play a vital role in completing Gulgappa, potatoes and water. Without them, this dish is completely flavorless and incomplete. Since both these ingredients arrived in India about 300-400 years ago, historians believe that the dish was originated in Magadha, which is present-day South Bihar. However, there is no exact mention of who and how it was invented in any ancient texts.

Modern Twists on a Classic- Gulgappa's Global Makeover:

In an attempt to innovate and appeal to diverse palates, Gulgappa has undergone a transformation. Experimenting with foreign flavors, vendors have replaced traditional spicy and tangy water with unconventional ingredients. However, despite these creative attempts, the classic spicy flavor remains unmatched. The original essence of Gulgappa continues to reign supreme, leaving the experimental versions in its shadow. The timeless charm of this beloved street food lies in its traditional taste, which remains unparalleled and unforgettable.

IS EDUCATION ACTUALLY HELPING WITH EMPLOYMENT IN INDIA?

Dibyajyoti Gogoi

BA 5th Semester

Department of Education

Education has always been regarded as the backbone of development and a gateway to economic and social progress. In India, families invest heavily in their children's education with the belief that a good degree will secure a stable job and financial independence. However, in recent years, a puzzling contradiction has emerged: while the country produces millions of graduates every year, unemployment—particularly among the educated youth—continues to rise. This raises an important question: Is education actually helping with employment in India?

According to surveys by the Centre for Monitoring Indian Economy (CMIE), the unemployment rate among graduates is consistently higher than among those with lower levels of education. This “paradox of educated unemployment” reveals that having a degree does not guarantee employability. While the number of universities, colleges, and professional institutes has grown rapidly, the employability of their graduates has not kept pace with industry requirements.

Employers often report that job seekers lack the skills needed in the modern workplace. This highlights the widening gap between what is taught in classrooms and what the market demands. Degrees may provide academic knowledge, but without practical skills, adaptability, and problem-solving abilities, students often struggle to transition smoothly into the workforce.

Factors Behind the Problem:

1. **Skill Gap** :Many Indian institutions continue to focus on rote learning and theoretical concepts. Practical training, internships, and industry exposure remain limited. As a result, graduates often lack essential skills such as communication, teamwork, digital literacy, and critical thinking.
2. **Outdated Curriculum** :With rapid technological changes, industries demand expertise in areas like artificial intelligence, renewable energy, and data analytics. Yet, educational curricula often lag behind. Students may graduate with degrees in computer science but have little exposure to coding languages or emerging technologies that employers value.
3. **Overemphasis on Degrees** :In India, degrees are still considered a status symbol. Parents and students chase popular streams like engineering, medicine, or management without assessing aptitude or market saturation. This results in an oversupply of graduates in certain fields, while vocational and skill-based areas remain underexplored.

4. Urban–Rural Divide :Quality education and employment opportunities are unevenly distributed. Students from rural or semi-urban regions often face outdated teaching methods, limited resources, and poor infrastructure.

5. Government Jobs and Market Saturation :A large portion of Indian youth still aspires to secure government jobs, but these positions are limited.

Despite these challenges, there are encouraging developments. The National Education Policy (NEP) 2020 emphasizes multidisciplinary and skill-oriented learning, moving away from rigid degree structures. The Skill India Mission and vocational programs aim to train youth in practical, job-ready skills. A degree alone is no longer sufficient; the real determinant of employability lies in skills, adaptability, and innovation. If India wants to turn its vast youth population into a demographic dividend, it must ensure that education is not only about acquiring knowledge but also about applying it in the real world. By aligning education with the demands of the 21st-century economy, India can transform its young graduates from job-seekers into confident, capable contributors to national growth.

A decorative border of stylized green leaves and branches frames the text. The leaves are of various shapes and sizes, some with visible veins, and are arranged in a natural, flowing pattern around the central text area.

RITUALS OF RENEWAL:

The Aesthetic Side of Self-care

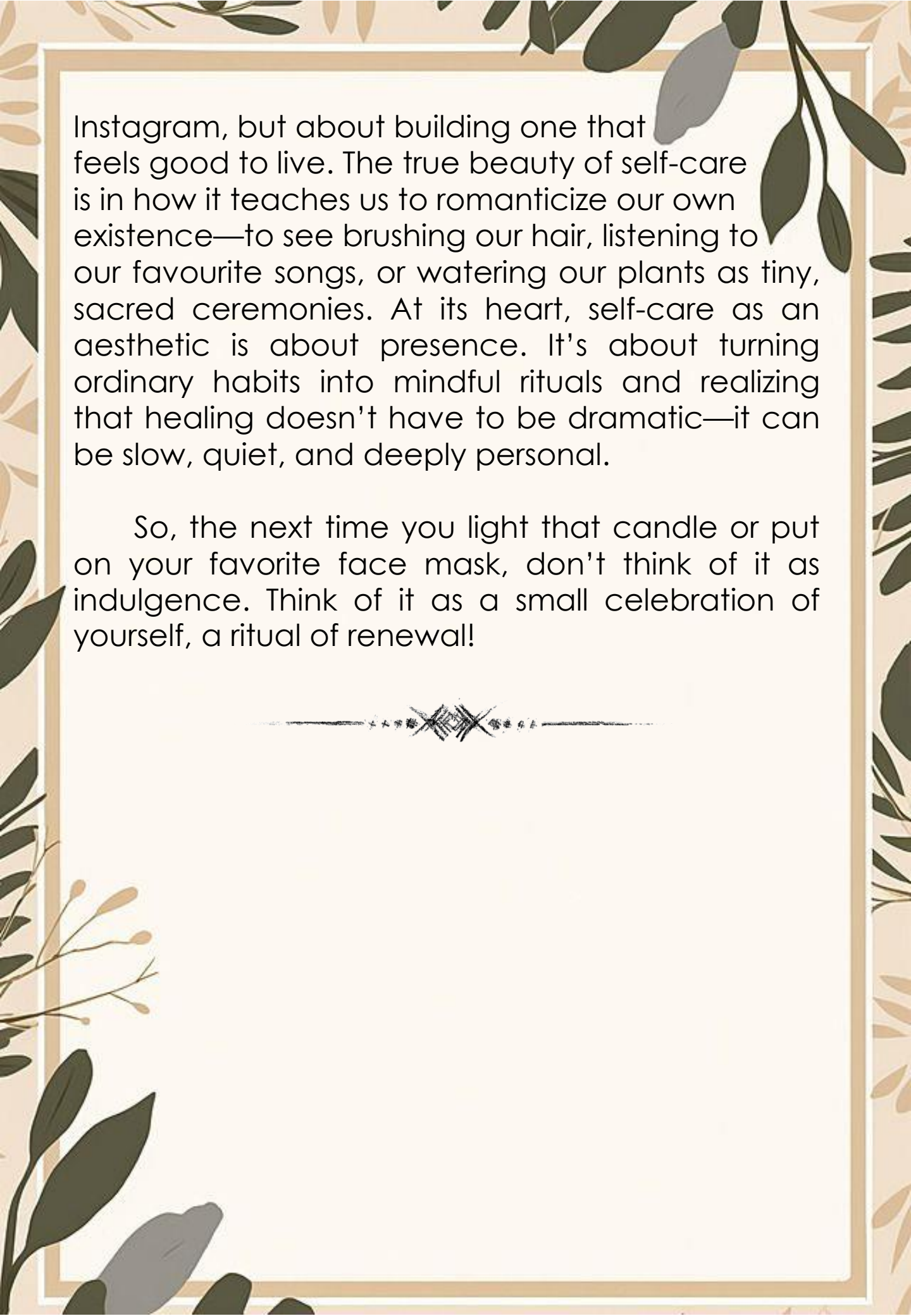
Arpita Dey

BA 5th Semester

Department of English

When we hear the word self-care, most of us think of skincare masks, scented candles, or maybe a warm cup of tea on a rainy evening. And honestly, that's not wrong. But self-care is more than just a checklist of trendy routines—it's about creating little rituals that make us feel alive, rested, and human in a world that constantly asks us to rush. There's something beautifully aesthetic about slowing down. Think of the way morning light falls across your desk while you sip your coffee, or the quiet sound of pages turning when you finally pick up that book you've been meaning to read. These moments might seem ordinary, but when we choose to notice them, they transform into rituals of healing. Self-care doesn't have to look like an expensive spa day. Sometimes, it's as simple as journaling your messy thoughts before bed, taking a long shower after a tiring day, or cooking yourself a comforting meal even if no one else is watching. These acts are soft reminders: you deserve your own love, too.

In today's culture, where "aesthetic" often means curated perfection, self-care gives us a gentler perspective. It's not about creating a life that looks good on

A decorative border with stylized leaves and branches in shades of green and brown surrounds the text area.

Instagram, but about building one that feels good to live. The true beauty of self-care is in how it teaches us to romanticize our own existence—to see brushing our hair, listening to our favourite songs, or watering our plants as tiny, sacred ceremonies. At its heart, self-care as an aesthetic is about presence. It's about turning ordinary habits into mindful rituals and realizing that healing doesn't have to be dramatic—it can be slow, quiet, and deeply personal.

So, the next time you light that candle or put on your favorite face mask, don't think of it as indulgence. Think of it as a small celebration of yourself, a ritual of renewal!

A decorative horizontal line with a central floral or geometric motif and small dots on either side.

DEEPTHI JEEVANJI: RACING BEYOND LIMITS

Shelly Bedia

BA 5th Semester
Department of English

In every generation, there are a few individuals who break barriers, challenge stereotypes, and redefine what it means to succeed. Deepthi Jeevanji, the young Indian para-athlete, is one such shining star. She is one of India's most inspiring para-athletes born on 27 September 2003 in Warangal, Telangana. She was born with an intellectual disability, which affects learning, communication, and adaptive skills. Despite facing intellectual challenges and poverty, she overcame enormous obstacles to make history in athletics. Her story is not just about sports; it is about courage, perseverance, and the triumph of the human spirit. Her journey from a small-town athlete to a world champion is not just about sporting excellence, but also about breaking barriers, challenging stereotypes, and showing the world that disability is never a limitation when one has the will to fight. Despite facing personal and social challenges due to her disability, she demonstrated extraordinary resilience and determination. Through athletics, she shaped her own identity, proving that with hard work and courage, she could overcome obstacles and achieve her goals. Her story is a testament to the human spirit's capacity to persist and thrive in the face of adversity.

Her breakthrough came in 2024, when she captured global attention at the World Para Athletics Championships in Kobe, Japan. Deepthi stunned the athletics world by setting a world record in the women's 400m T20 category, clocking an unbelievable 55.07 seconds. This achievement was a groundbreaking moment for both her personal career and Indian sports history. It pushed her to global recognition as a top para-sprinter, and the fact that she surpassed her own previous record highlighted her continuous improvement and unwavering dedication. The crowning moment of her career, however, came at the Paris 2024 Paralympic Games. Representing India in the women's 400m T20 final, Deepthi ran a breathtaking race to secure the gold medal. She once again shattered her own world record with a time of 55.82 seconds, reaffirming her dominance in the category. Deepthi's win was a moment of national pride, highlighting India's rising prowess in para-sports globally. For millions in India, her victory was more than just a sports achievement - it was a symbol of inspiration, proving that talent and dedication can conquer all challenges.

Deepthi's success is the result of years of hard work and sacrifice. She trained relentlessly, pushing through physical and mental challenges. Her coaches and family were key to her success. Unlike other athletes, para-athletes like Deepthi face extra challenges like limited resources and less recognition. Deepthi's rise, despite these obstacles, highlights her

resilience and the growing but still under-recognized ecosystem of para-sports in India. Her victory has also opened up broader conversations about the importance of inclusivity in sports. By breaking records and winning medals, Deepthi has become a role model not just for aspiring para-athletes but also for every young person who dares to dream. Her journey reminds us that excellence is not limited by physical conditions; it is defined by mindset, determination, and passion. Deepthi's journey is just beginning. With her young age, she can achieve even more in para-athletics. Recently, she was awarded the Arjuna Award by President Droupadi Murmu on January 17, 2025, for her outstanding contributions to para-athletics. This recognition further solidifies her position as a role model for aspiring athletes. Her success is inspiring change, pushing for more recognition, better facilities, and opportunities for para-athletes in India. Her achievements are a reminder to provide stronger support for future champions.

In conclusion, Deepthi Jeevanji's life is a shining example of how challenges can be transformed into triumphs. Deepthi's journey, marked by record-breaking and Paralympic gold, showcases the strength of perseverance. Her inspiring spirit teaches us that with self-belief, any dream is achievable and no obstacle is insurmountable. Deepthi is not just a para-athlete; she is a symbol of courage, resilience, and hope for India and the world.

CLIMATE CHANGE

Binit Paul

BA 3rd Semester

Department of English

In the present day, climate change has become an important issue, equivalent to almost an existential threat. Climate Change refers to long-term changes in global or regional climate patterns, especially those seen from the mid-20th century onwards. These changes are largely driven by human activities that increase the concentration of greenhouse gases (GHGs) in the atmosphere, such as carbon dioxide (CO₂), methane (CH₄), and nitrous oxide (N₂O).¹. Various factors contribute to climate change such as: burning of fossil fuels like coal, oil, gas, etc. for electricity, transport, and industry, deforestation, that is the cutting down of trees that absorb CO₂, industrial emissions from factories and even agriculture, since livestock and rice paddies release methane.

Climate change has many negative effects. The rising global temperature of the Earth is one of the primary effects of Climate Change. Glaciers are melting causing sea levels to rise. Extreme weather events – more frequent hurricanes, floods, droughts, and heatwaves, etc. are also results of climate change. Ocean acidification, loss of biodiversity, crop failures and food insecurity are also caused by climate change.

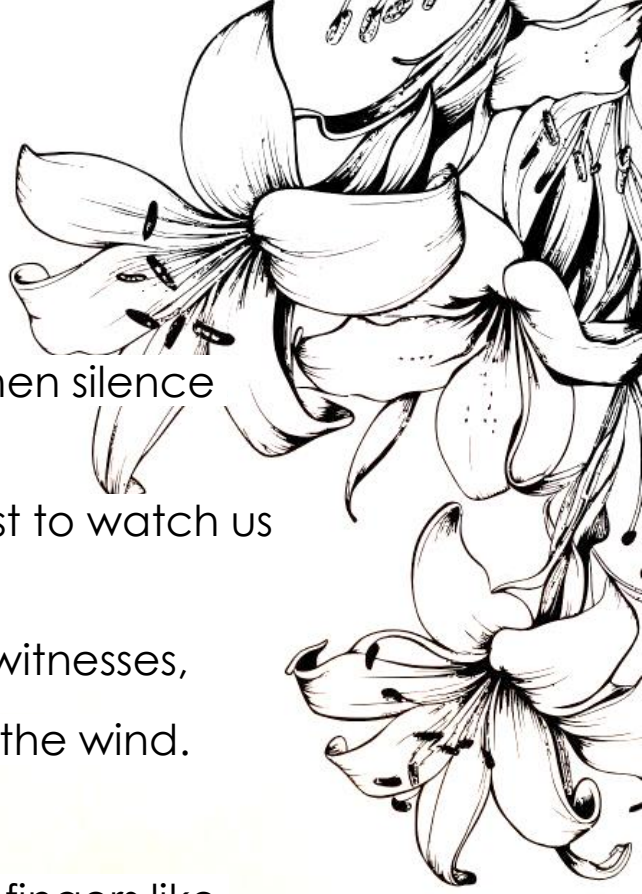
Fortunately, with the growing dangers of climate change, human beings have become alert and developed ways to tackle this growing problem. Solutions have arrived in the form of using renewable forms of energy– solar, wind, hydro, and geothermal. Reforestation and afforestation, that is, planting more trees is another effective solution. Sustainable Transport such as using electric vehicles, public transport, cycling, etc. and recycling helps reduce carbon emission. Global Cooperation – international agreements like the Paris Agreement are important decisions being taken to solve the problems that climate change is creating. It is only by being more attentive and alert about these issues that we can take the necessary steps to contribute to the solution of the hazards of climate change, which will ultimately effect all of us.

Poetry

WHEN WE WERE ALMOST FOREVER...

Do you remember the evenings when silence
was soft,
and the world seemed to pause just to watch us
breathe?

The streetlights hummed like quiet witnesses,
and your laughter folded itself into the wind.
We were not chasing time then—
we were letting it spill between our fingers like
sand,
believing, foolishly, that the night
would never grow tired of holding us.

I still see the sky the way you once painted it for me,
with careless words that carried more truth than
poems.

Every corner of the city became ours—
the cracked bench, the rain-wet roads,
the half-finished song you never sang again.

We thought love was endless because we were young,
because the future felt too far away to touch,
because your hand in mine was enough to silence the
world.

Now, when dusk leans over the rooftops,
I feel the echo of those almost-forever
days.

Not with sorrow, not with regret,
but with a gentle ache that reminds me—
to have lived once in the warmth of your
gaze

is to carry eternity in fragments.

And though time pulled us apart like tides,

love lingers still, quiet, unbroken,

in the small places where
memory breathes.

Arpita Dey

BA 5th Semester

Department of English

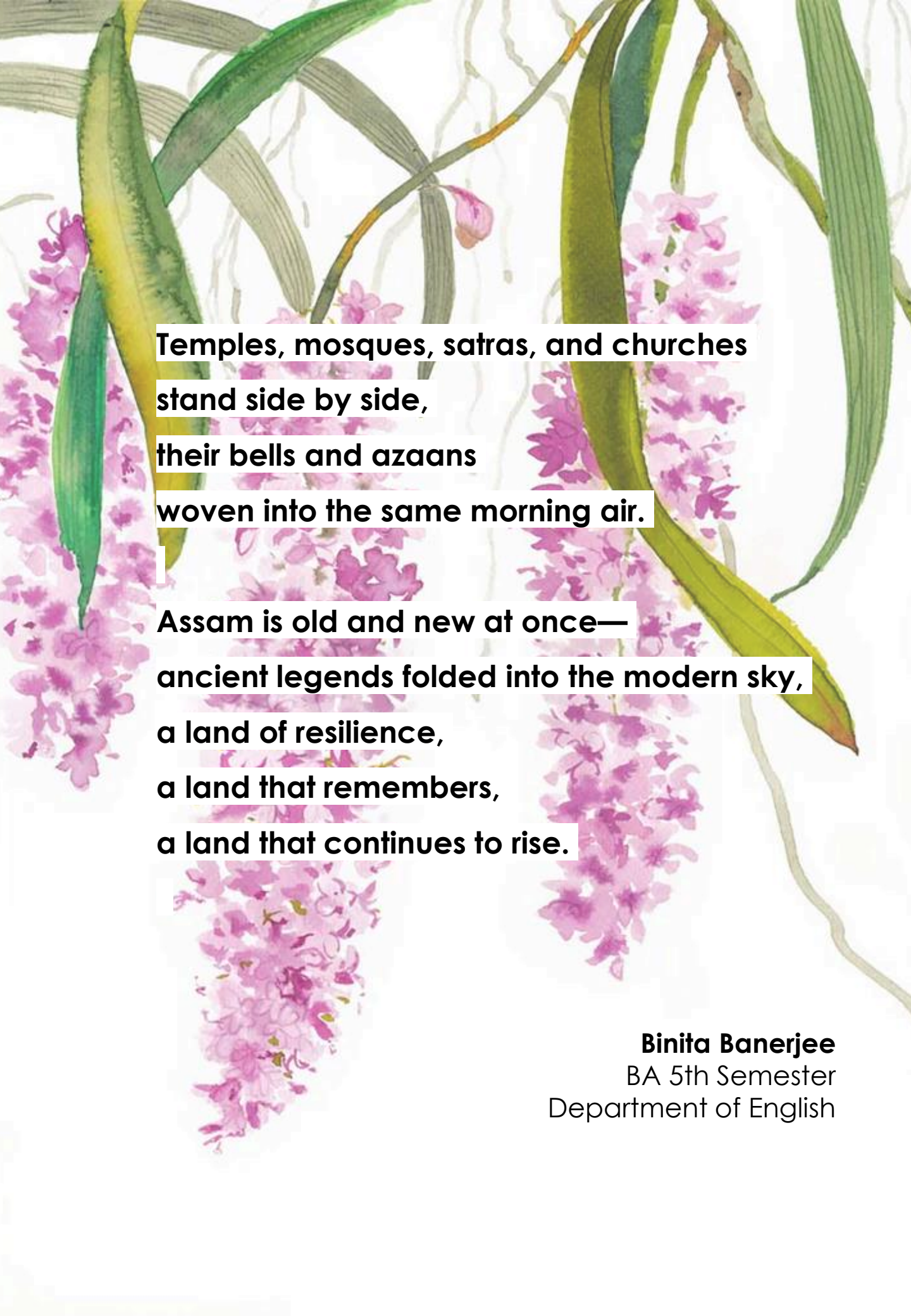
A watercolor illustration of green leaves and pink flowers, likely cherry blossoms, serves as the background for the text. The leaves are long and slender, with some showing yellowish-green hues. The flowers are small and delicate, in various shades of pink.

MY LAND, MY ASSAM

**Green hills rise like whispers of old songs,
the Brahmaputra moves—broad, restless, alive,
carrying stories of centuries
in its patient waves.**

**Tea gardens stretch in ordered lines,
their leaves breathing the morning mist,
while cities hum with traffic and neon,
dreams stitched into crowded streets.**

**Drums of Bihu still echo in courtyards,
hands meet in rhythm,
yet mobile screens glow in every palm,
festivals streamed and shared.**

A watercolor illustration of pink flowers and green leaves. The flowers are small and clustered, with delicate pink petals. The leaves are long and slender, with a green color and visible veins. The background is white, and the overall style is soft and artistic.

**Temples, mosques, satras, and churches
stand side by side,
their bells and azaans
woven into the same morning air.**

**Assam is old and new at once—
ancient legends folded into the modern sky,
a land of resilience,
a land that remembers,
a land that continues to rise.**

Binita Banerjee
BA 5th Semester
Department of English

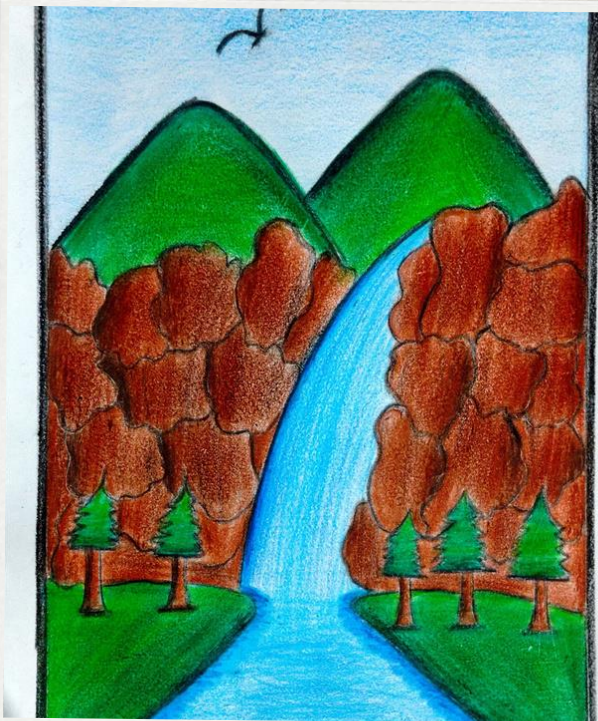

Lucky Borah
BA 5th Semester

PAINTING SECTION

Antara Sonowal
HS 1st Year

Sanghamitra Borah
BA 5th Semester

PAINTING SECTION

Binita Banerjee
BA 5th Semester

Mayurakhi Chetia
Alumni

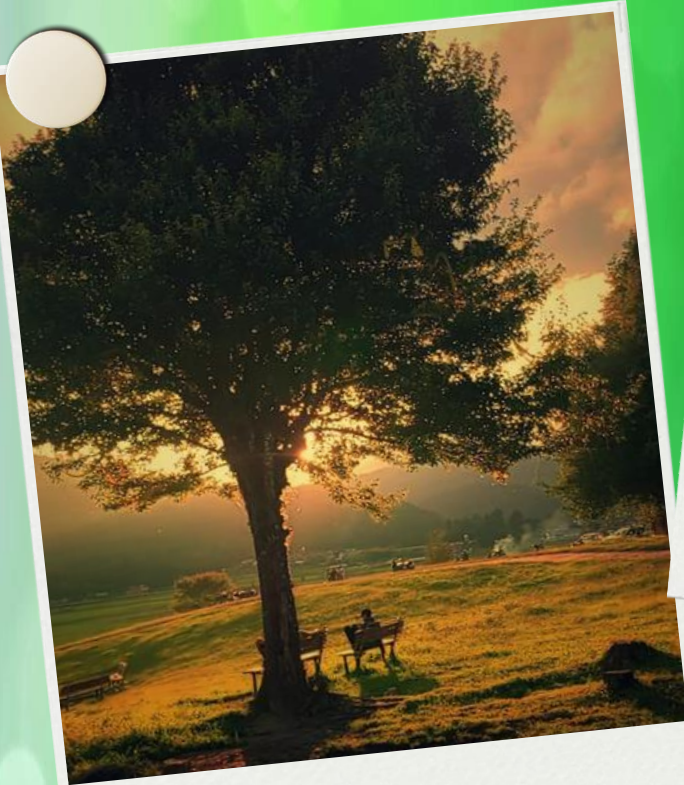

Sarbalata Halder
BA 3rd Semester

PHOTOGRAPHY SECTION

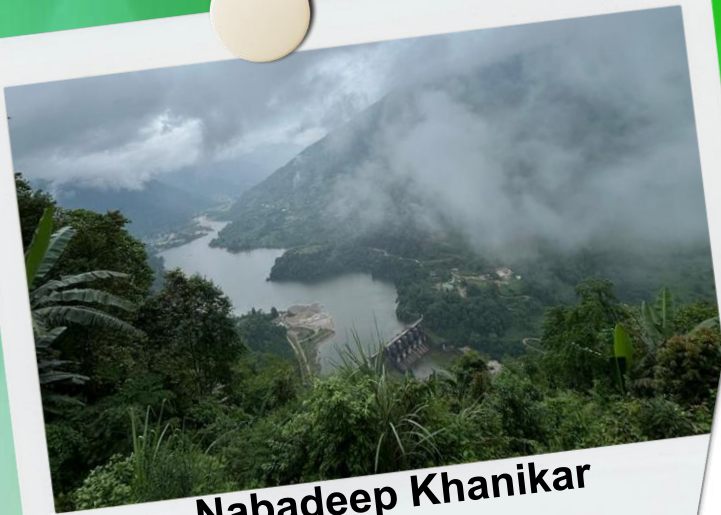
**Prerona Borah
HS 2nd Year**

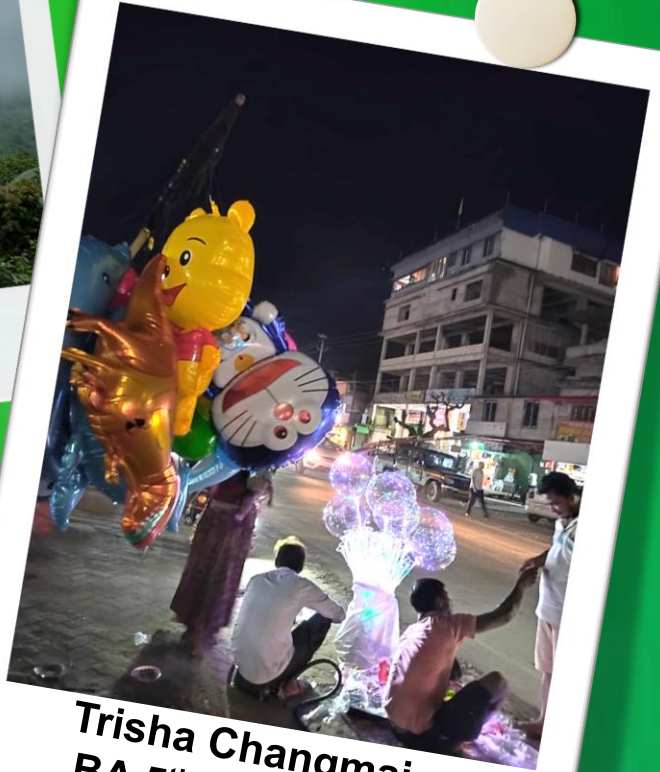
**Surujmoni Chetia
BA 1st Semester**

**Binita Banerjee
BA 5th Semester**

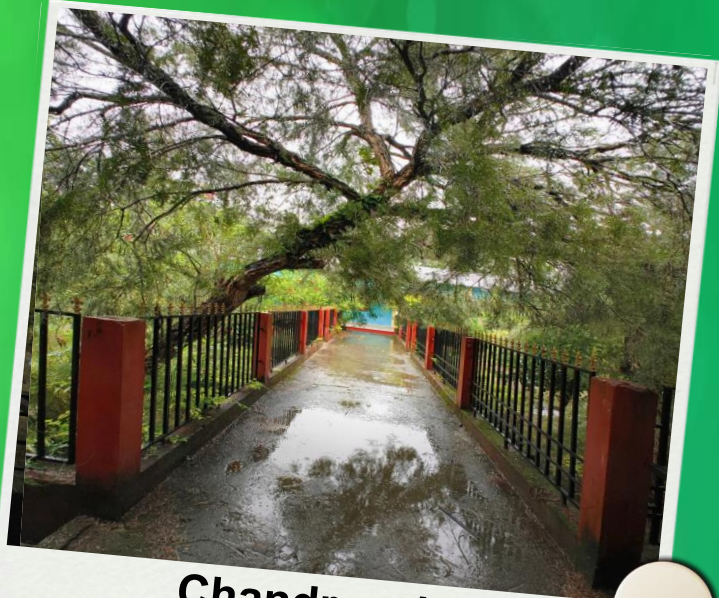
Nabadeep Khanikar
BA 1st Semester

Trisha Changmai
BA 5th Semester

Lucky Borah
BA 5th Semester

Chandranabh
Buragohain
BA 1st Semester

**Apsara Gogoi Phukan, Associate
Professor, Department of Education**

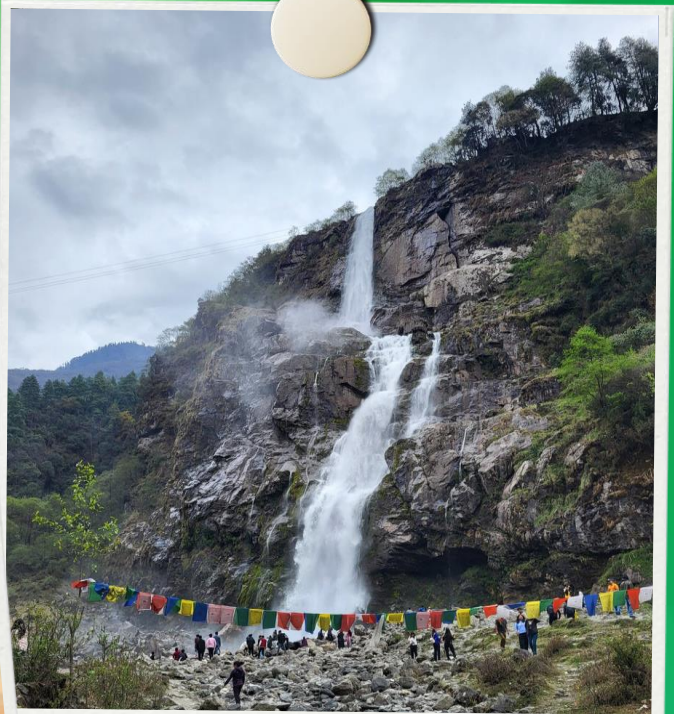
**Rintu Chamua
BA 3rd Semester**

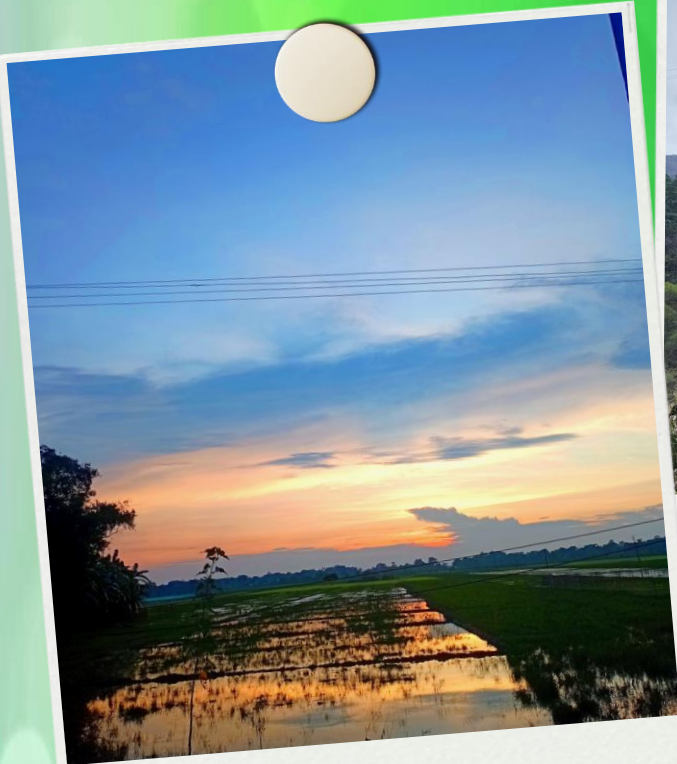
**Shelly Bedia
BA 5th Semester**

**Mayurakhi Chetia
Alumni**

**Priyanshu Baruah
BA 5th Semester**

**Arpita Dey
BA 5th Semester**

MESSAGE FROM STUDENTS' UNION,

2024-25

Nihamoni Gogoi

PRESIDENT

নতুনত্বই সন্ধান কৰে কিছুমান নতুন অভিজ্ঞতাক। এই নতুনত্বই মোক খোৱাং মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সভানেত্ৰীৰ কিছুমান নতুন অভিজ্ঞতা দি গল। খোৱাং মহাবিদ্যালয়ৰ এগৰাকী ছাত্ৰী হিচাপে আৰু ছাত্ৰ একতা সভাৰ এগৰাকী সভানেত্ৰী হিচাপে আৰু মই গৌৰৱান্বিত। 2024-25 বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সভানেত্ৰীৰ অংশগ্ৰহণে মোক নেতৃত্বৰ গুণ, পৰিচালনাৰ দক্ষতা শিকিবলৈ আৰু নতুন বন্ধন সৃষ্টি কৰাত সহায় কৰিলে। মহাবিদ্যালয়ৰ বাকৰীৰ এই সোনালী ক্ষণ বোৰে মোক মধুৰ স্মৃতি গঢ়াত সহায় কৰিলে। খোৱাং মহাবিদ্যালয়ত নামভৰ্তি কৰা দিনৰে পৰা মই প্ৰতিটো খোজত চেষ্টা কৰিছোঁ, এগৰাকী সৎ ব্যক্তি হিচাপে নিজক প্ৰতিষ্ঠা কৰা। মোৰ এই চেষ্টা সফল কৰাত শিক্ষা গুৰু সকলে মোক বিশেষ ভাৱে সহায় কৰিছে। মোক খোৱাং মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ সমাজে ছাত্ৰ একতা সভাৰ সভানেত্ৰী হিচাপে গ্ৰহণ কৰাৰ বাবে মই চিৰকৃতজ্ঞ হৈ ৰম।

বিগত এক বছৰৰ ভিতৰত ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে মোৰ অভিজ্ঞতা বহুমুখী আৰু গঠনমূলক। এই সময়খিনিত মোৰ ব্যক্তিগত জীৱনতহে নহয় সংগঠনমূলক কৰ্মতো এক বিশেষ শিক্ষা প্ৰদান কৰিছে। সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰাটো এক গুৰুত্বপূৰ্ণ অধ্যায় আছিল। কলেজৰ বিভিন্ন অনুষ্ঠান, আলোচনা চক্ৰ, সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান, ক্ৰীড়া প্ৰতিযোগিতা আদি সফলভাৱে পৰিচালনা কৰাত অভিজ্ঞতা হৈছে। যদিও এই সময়খিনিত কেইবাটাও সমস্যা আৰু প্ৰত্যাহ্বানৰ সন্মুখীন হ'বলগীয়া হৈছিল, তথাপিও দলগত একতা আৰু ধৈৰ্য্যৰে সেইবোৰ অতিক্ৰম কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিলো। সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে এই বছৰৰ মোৰ জীৱনত এক অনন্য অভিজ্ঞতা। ইয়াৰ জৰিয়তে মই নেতৃত্বৰ কৌশল, জনসমাজত কাম কৰাৰ ধৰণ আৰু ছাত্ৰ সমাজৰ প্ৰতি দায়িত্বশীলতা বুজিব পাৰিছোঁ। আগন্তুক সময়তো এই অভিজ্ঞতাক সাৰুগত কৰি সমাজ আৰু শিক্ষাক্ষেত্ৰত দায়িত্বশীলভাৱে কাম কৰিবলৈ প্ৰতিজ্ঞাবদ্ধ হৈছোঁ।

Dipankar Chamua

**GENERAL
SECRETARY**

Pooja Saikia

**ASSISTANT GENERAL
SECRETARY**

সময়ৰ সোঁত বলি যায়। সময়ৰ সোঁতে জীৱনৰ
প্রতিটো ক্ষণতে দি যায় মধুৰ অভিজ্ঞতাবোৰ। সময়ে
দি যোৱা মহাবিদ্যালয়ৰ সৈতে সকলোবোৰ
অভিজ্ঞতাই মোৰ বাবে গৌৰৱময় আৰু চিৰস্মৰণীয়।

As the Cultural Secretary of Khowang College Students' Union 2024-25 I got the opportunity to not only represent the cultural identity of our college but also to sharpen my own leadership and organizational abilities. I learnt how to manage teams, coordinate diverse activities, and most importantly, how to unite students under the shared spirit of culture and creativity. There were moments of pressure, but those very moments taught me the value of patience, adaptability, and teamwork. I realized that cultural programs are not just celebrations — they are platforms that nurture talent, bring students closer, and carry forward the pride and tradition of our institution. This tenure has not only been an honor but also an unforgettable learning experience—one that I will carry forward with immense pride and gratitude.

Bishnu Sonowal

**CULTURAL
SECRETARY**

Jyotimoni Borah

DEBATE AND LITERARY SECRETARY

তৰ্ক আৰু আলোচনা বিভাগৰ সম্পাদিকা হিচাপে মোৰ দ্বিতীয়টো দ্বায়িত্ব আছিল মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ। বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহত ভালেসংখ্যক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে অংশগ্ৰহণ কৰিছিল আৰু ভাল ফলাফলো লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। এগৰাকী সাধাৰণ ছাত্ৰী হিচাপে আৰু এগৰাকী সম্পাদিকা হিচাপে খোৱাং মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা মই বিভিন্ন ধৰণৰ অভিজ্ঞতা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিলো। মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিজন শিক্ষাগুৰুৰ মৰম আৰু স্নেহপূৰ্বক ভাবধাৰাই সকলোকে শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ি যোৱাত যথেষ্টখিনি সহায় কৰে। তৰ্ক আৰু আলোচনা বিভাগৰ সম্পাদিকা হিচাপে মই মোৰ দ্বায়িত্বসমূহ নিয়াবিকৈ পালন কৰিবলৈ যৎপৰোনাস্তি চেষ্টা কৰিছিলো। কিন্তু তাৰ মাজতো কিছুমান ভুল-ত্ৰুটি বৈ যোৱাৰ বাবে মই আপোনালোকৰ ওচৰত ক্ষমাপ্ৰাৰ্থী। সদৌ শেষত পুনৰবাৰ সকলোকে ধন্যবাদ জনায় মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাংগীন উন্নতি কামনা কৰিলো।

Binita Banerjee

MAGAZINE SECRETARY

As the Magazine Secretary, this role has given me The opportunity to grow, learn, and contribute in ways I had never imagined before! It wasn't just about compiling and editing articles, but about creating a platform where students could express their thoughts, ideas, and creativity. Through this responsibility, I discovered the power of words and the importance of giving space to every voice.

Being the Magazine Secretary has taught me the true value of teamwork, patience, and leadership. From coordinating with writers and editors, to handling deadlines and ensuring quality, every step was a lesson in responsibility and discipline. This journey has helped me build confidence, sharpen my communication skills, and taught me to respect every perspective. Above all, it gave me immense satisfaction to see the collective efforts of many turning into a creative outcome that will remain a part of the college's legacy.

As the Games and Sports Secretary of the Student Union, 2024-2025, it has been a delightful experience throughout the year organizing various sport events. My primary duty as the sports secretary was to manage the games, the teams and ensure the active participation of the students in various sports events, both indoor and outdoor. I always guided my actions keeping in mind that I must ensure Khowang College achieves greater success in the field of Sports.

Long live khowang College!
Long live Student's Union!

**GAMES AND SPORTS
SECRETARY**

খোৱাং মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২৪-২৫ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমাজ সেৱা সম্পাদিকা হিচাপে মোৰ প্ৰথম দায়িত্ব আছিল মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক ক্ৰীড়া সপ্তাহ আয়োজন কৰা। ইয়াৰ পাছতেই, মোৰ দ্বিতীয়টো দায়িত্ব আছিল সৰস্বতী পূজা আয়োজন কৰা। এই পবিত্ৰ অনুষ্ঠানটো সাফল্যমণ্ডিত কৰিবলৈ যিসকল শিক্ষাগুৰু, বন্ধু-বান্ধৱীয়ে স্বকীয়তাৰে সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়াইছিল তেওঁলোকক আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। এই কাৰ্যকালত মই বহুতো মূল্যবান অভিজ্ঞতা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিলোঁ। সমাজ সেৱা সম্পাদিকা হিচাপে দায়িত্ব গ্ৰহণ

Trisha Changmai

**SOCIAL SERVICE
SECRETARY**

সততা আৰু নিষ্ঠাৰে কৰ্তব্য সম্পাদন কৰাৰ চেষ্টা কৰিছোঁ। যিহেতু তাৰ মাজতে অজানিতে বৈ যোৱা বাবে মই আপোনালোকৰ ওচৰত ক্ষমাপ্ৰাৰ্থী। সৰ্বশেষত, পুনৰবাৰ সকলোৰে প্ৰতি কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। দিহিঙৰ উৰ্বৰা মাটিত গঢ় লৈ উঠা আমাৰ এই খোৱাং মহাবিদ্যালয়খন চিৰদিন হৈ থাকক তাৰে কামনা কৰিছোঁ।

Parangita Hazarika

**GIRLS' COMMON
ROOM SECRETARY**

পোন প্রথমেই সকলোৰে নমস্কাৰ গ্ৰহণ কৰিব। সৰ্বপ্ৰথমে মই খোৱাং মহাবিদ্যালয়ৰ ২০২৪-২৫ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী জীৱনী কোঠাৰ সম্পাদিকা হিচাপে মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নয়নৰ স্বাৰ্থত কাম কৰিবলৈ সুযোগ পোৱাৰ বাবে শ্ৰদ্ধাৰ মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, সন্মানীয় শিক্ষাগুৰু তথা সতীৰ্থসকললৈ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছো। এগৰাকী ছাত্ৰী জীৱনী কোঠাৰ সম্পাদিকা হিচাপে মোৰ জীৱনত এক অনন্য অভিজ্ঞতাৰ উপৰিও মই মোৰ দায়িত্ব সমূহ নিয়াৰিকৈ পালন কৰিবলৈ যথেষ্ট চেষ্টা কৰিছিলো কিন্তু তাৰ মাজতো কিছুমান ভুল ত্ৰুটিৰ বাবে মই আপোনালোকৰ ওচৰত ক্ষমাপ্ৰাৰ্থী। সৰ্বশেষত পুনৰবাৰ সকলোকে ধন্যবাদ জনায় মহাবিদ্যালয়খন আদৰ্শ মহাবিদ্যালয় হওঁক তাৰে শুভকামনাৰে মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰিলো।

২০২৪-২৫ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ ছাত্ৰ জীৱনী কোঠাৰ সম্পাদক হিচাপে মোৰ এবছৰীয়া কাৰ্যকালত দিহা- পৰামৰ্শ দি প্ৰতিটো খোঁজতে সহায় সহযোগ আগবঢ়োৱা শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰু আৰু ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিষয়ববীয়াসকললৈ মোৰ তৰফৰ পৰা কৃতজ্ঞতা আগবঢ়ালো। লগতে মোৰ প্ৰতিটো প্ৰতিযোগিতাত সহায়- সহযোগিতা আগবঢ়োৱা আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা আগবঢ়ালোঁ। শেষত ইয়াকে কৰিছো যে মোৰ কাৰ্যকালত আধৰুৱা হৈ ৰোৱা কামবোৰ পিছৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্যসকলে সুচাৰুৰূপে সমাধান কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ উন্নতিত সহায় কৰে যেন তাৰে কামনা কৰিলো আৰু অনিচ্ছাকৃত ভুল- ভ্ৰান্তিৰ বাবে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনাৰে মোৰ বিভাগীয় প্ৰতিবেদন সমৰিলো।

Satyajit Gogoi

**BOYS' COMMON
ROOM SECRETARY**

WALL MAGAZINES OF KHOWANG COLLEGE

Department of Assamese

Department of Economics

Department of Education

Department of English

Department of History

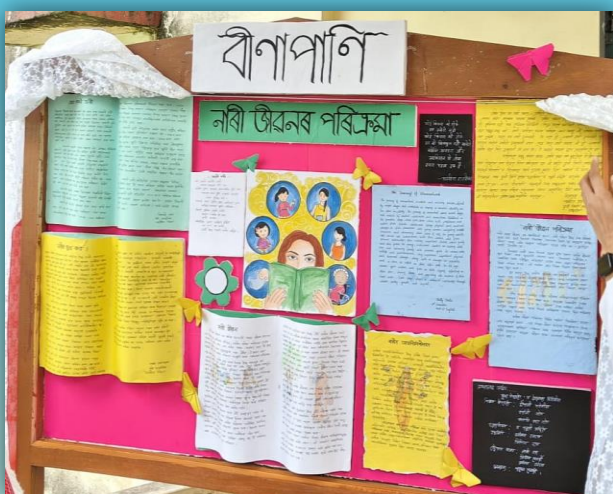
Department of Political Science

Department of Sociology

Department of Commerce

Girls' Common Room

Games and Sports Cell

College Wall Magazine "SETONA"

ALUMNI WALL MAGAZINES

College Alumni Wall Magazine

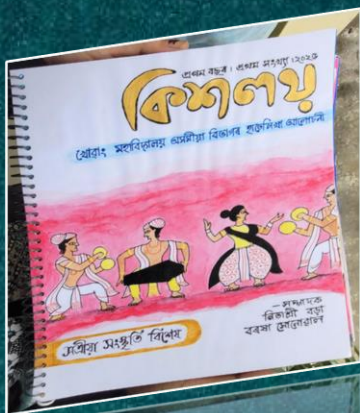
*Alumni Wall Magazine,
Department of English*

HOSTEL WALL MAGAZINES

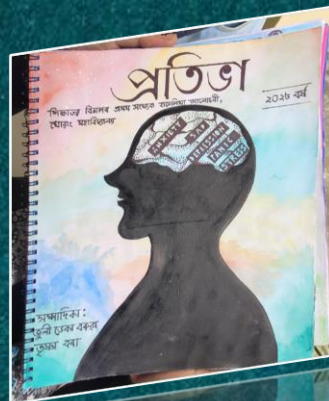
*Kalyani Devi Chatri
Niwas Wall Magazine*

HAND MAGAZINES OF KHOWANG COLLEGE

Department of Assamese

Department of Education

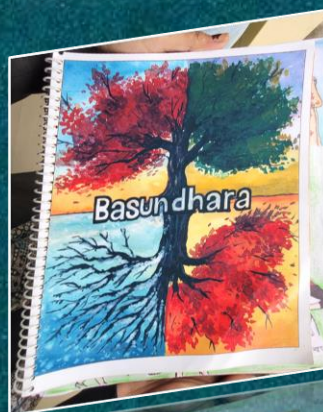
Department of English

Department of History

Department of Political Science

Girls' Common Room

Казуна

